

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'ECONOMIA I HISENDA

14788 *Reial decret 1373/2009, de 28 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament general de la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques.*

Amb la promulgació de la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques, que va establir un nou règim jurídic en la gestió del patrimoni públic després de gairebé quaranta anys de vigència de la normativa anterior, es fa necessari respondre a l'habilitació que conté la seva disposició final cinquena, en virtut de la qual correspon al Consell de Ministres dictar les normes reglamentàries i disposicions de caràcter general necessàries per al desplegament i l'aplicació de la dita Llei.

Per tant, el present Reglament té per objecte desplegar la Llei 33/2003, atenent tant els aspectes la regulació dels quals es defereix en la Llei expressament al desplegament reglamentari, com totes les matèries que, gaudint d'un contingut determinat, requereixen una regulació substantiva i procedimental més àmplia.

L'extensió d'aquesta norma ha determinat acudir a un desplegament necessàriament heterogeni, en el qual s'evita reiterar el que estigui expressament regulat i, per contra, es procura ampliar el que a la Llei queda tan sols apuntat o definit.

En conseqüència, la regulació plena del règim jurídic del patrimoni públic s'ha de trobar necessàriament en l'adequada integració de Llei i Reglament, fent prevaldre en aquella els aspectes substantius i essencials, i en aquest, els de distribució competencial i de procediment, per a la qual cosa s'ha atès en essència l'estructura de la Llei, sense perjudici que determinats títols, suficientment desplegats a la mateixa Llei, quedin exempts per tant de qualsevol desplegament reglamentari.

Al seu torn, cal assenyalar que s'ha buscat desplegar adequadament conceptes i procediments relatius a la gestió de béns i drets dins l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, objectiu que està d'acord amb la naturalesa i fins de la norma, sense perjudici que en cada matèria s'hagi de considerar la seva aplicació tant a la mateixa Administració General de l'Estat com als seus organismes públics, i tant a béns immobles o mobles com a drets, dins el concepte legal del patrimoni.

En aquest aspecte, s'ha pretès mantenir una sistemàtica similar en aquelles qüestions que puguin ser de regulació homogènia, fins i tot de vegades a risc de reiterar conceptes, però amb la finalitat d'evitar remissions, llevat de les que es consideren necessàries.

El Reglament comença amb unes breus disposicions generals i posteriorment aborda les formes d'adquirir, i concretament, el procediment de successió legítima de l'Administració General de l'Estat, denominat d'abintestats, fins ara regulat en el Decret 2091/1971, de 13 d'agost, sobre règim administratiu de la successió abintestada a favor de l'Estat.

S'ha estimat oportú incorporar aquesta regulació al Reglament de la Llei, ja que això evita la dispersió normativa actual i permet un tractament més sistemàtic dels procediments.

En aquest àmbit, sense perjudici de petits canvis imposats pel transcurs del temps o derivats de l'experiència en la gestió, s'ha substituït el sistema actual de distribució de l'herència, a través de la Junta Provincial Distribuïdora d'Herències, per un procediment dirigit per la delegació d'Economia i Hisenda, en què la publicitat i la concurrència són els elements determinants de la forma de distribució, amb respecte en tot cas a les regles del Codi civil, tot això en nom d'una més gran agilitat i eficiència en la gestió d'aquests béns.

D'altra banda, en l'alienació dels béns de la massa hereditària no s'ha introduït la figura del concurs, establerta a la Llei per als procediments generals d'alienació, ja que s'entén que el fi de la venda, en aquest cas, és obtenir la màxima quantitat líquida que s'ha de

repartir d'acord amb la normativa civil, i la mecànica del concurs interferiria en la consecució d'aquest objectiu.

En matèria d'adjudicacions de béns i drets a l'Administració General de l'Estat, el Reglament concreta les regles apuntades per la Llei i detalla l'iter que han de seguir les diferents propostes, amb la finalitat de garantir la participació directa dels òrgans estatals en la decisió corresponent, i l'avaluació prèvia de les circumstàncies concurrents en cada cas, que determinen la necessitat o oportunitat de cada adjudicació.

En aquest aspecte, a més, es recull una actualització normativa, ja que se cita la normativa tributària i de recaptació promulgada posteriorment a la publicació de la Llei.

Respecte als saldos i dipòsits abandonats, que per llei corresponen a l'Administració General de l'Estat, la nova regulació per ordre ministerial de les actuacions que en aquest àmbit concerneixen les entitats financeres i dipositàries fa innecessària una normativa addicional, per la qual cosa tan sols es recull en aquest aspecte una breu referència a la matèria.

Les adquisicions de béns i drets, oneroses i gratuïtes, les primeres regulades a la Llei entre els negocis jurídic patrimonials, constitueixen els títols següents. S'opta per regular les adquisicions oneroses en aquest capítol per raons de sistemàtica, ja que s'hi engloben totes les formes d'adquirir possibles, i en aquest aspecte s'amplia la regulació del procediment, que la Llei apunta breument, incloent una breu referència a l'expropiació forçosa, sobre la qual el Reglament se cenyeix a clarificar aspectes de gestió interna; pel que fa a les adquisicions gratuïtes, es recull una regulació que completa les regles generals de la Llei i que pretén garantir la seguretat jurídica i l'oportunitat d'aquest tipus d'adquisicions.

L'accés a l'Inventari general de béns i drets de l'Administració General de l'Estat representa una de les matèries la regulació de la qual exigeix la mateixa Llei. A aquest efecte, s'han establert unes normes generals que delimiten l'objecte d'aquest accés i els seus efectes, tot això responent al concepte legal que l'Inventari no constitueix un registre públic, i s'han previst unes regles concretes per a l'accés per altres administracions públiques i pels ciutadans, respectivament, que pretenen garantir aquesta facultat adequadament, però delimitant el seu àmbit en funció del destinatari i del fi de la consulta.

Els capítols dedicats al règim registral i a les potestats d'investigació i delimitació s'ajusten bàsicament a la normativa vigent fins ara, i regulen detalladament la forma d'exercici d'aquestes potestats de què gaudeix l'Administració pública per a la protecció i defensa dels seus béns, atenent la legislació de procediment actual. Mereix destacar-se en l'àmbit del procediment d'investigació la delimitació de la figura del denunciador, ja clarificada a la Llei, que estableix que l'inici es fa necessàriament d'ofici, de manera que el denunciador es configura com un col·laborador de l'Administració sense tenir la condició d'interessat, sense perjudici de l'obtenció d'un eventual premi, que se li atribueix com a conseqüència accessòria de la resolució.

En l'àmbit de l'administració de béns i drets públics, el Reglament clarifica els tràmits i documents necessaris per a les afectacions i adscripcions, o desafectacions i desadscripcions, i desplega matèries innovadores introduïdes per la Llei, com les afectacions tàcites o presumptes, les afectacions concurrents i les mutacions interadministratives, aquestes últimes de desplegament reglamentari necessari i sobre les quals es fixen els aspectes necessaris per a la seva tramitació.

Respecte a la gestió dels béns patrimonials, el Reglament distingeix les competències i facultats que han de correspondre a la Direcció General del Patrimoni de l'Estat, a les delegacions d'Economia i Hisenda, i respecte dels béns a l'estranger, al Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, i posteriorment estableix el procediment per a l'explotació d'aquests béns patrimonials.

A continuació es regula l'alienació de béns i drets, cosa que revesteix una importància singular, tant per la seva extensió i necessari detall com per la precisió legal sobre les formes de venda.

Així, s'han concretat els supòsits en què es poden alienar béns i drets de l'Administració General de l'Estat per subhasta, i s'han establert de forma minuciosa els requisits per a la venda per concurs, novetat de la Llei 33/2003. En aquest aspecte, l'objectiu ha estat garantir una coordinació entre el departament o organisme responsable de l'alienació i el departament o Administració pública responsable de la política que es promou a través de la venda, per a la qual cosa s'ha previst la intervenció del Consell de Ministres en l'autorització dels criteris determinants de la venda.

D'altra banda, en aquest capítol s'han recollit les disposicions comunes al procediment i s'han regulat detalladament els tràmits de cada forma d'alienació, procurant mantenir una sistemàtica que faciliti l'aplicació de la Llei i el Reglament.

Igualment, s'ha inclòs una referència succinta a la participació de l'Administració General de l'Estat en actuacions de transformació urbanística, així com l'aportació de béns a ens públics.

Per completar la regulació dels negocis patrimonials, es dedica un capítol a les cessions gratuïtes, distingint les de propietat i d'ús. Sobre aquestes el Reglament amplia els conceptes esmentats en la Llei i en detalla la forma de tramitació, posant èmfasi en els elements de seguretat jurídica i de control posterior sobre els béns cedits.

Finalment, es conclou amb una breu regulació sobre la coordinació i optimització de la utilització d'edificis administratius, que inclou la composició i funcions de la Junta Coordinadora d'Edificis Administratius.

Pel que fa a la regulació del patrimoni empresarial de l'Administració General de l'Estat, es compleix la previsió de l'article 170.2 de la Llei explicitant la vinculació de les entitats públiques de caràcter empresarial als principis constitucionals d'eficiència i economia en la seva gestió, i definint un marc transparent per al compliment de les obligacions associades a la prestació de serveis d'interès general que no projecti distorsions sobre els mercats. L'efectivitat funcional del nou esquema de gestió d'aquestes entitats requereix introduir algunes precisions en el seu model organitzatiu, de manera que, coherentment amb les previsions esbossades a la Llei, adaptin les seves estructures per satisfer els principis de bones pràctiques en el govern d'empreses i, en particular, les recomanacions de l'OCDE plasmades en les «Directrius sobre govern corporatiu de les empreses públiques» publicades l'any 2005.

En virtut d'això, a proposta de la vicepresidenta segona del Govern i ministra d'Economia i Hisenda, amb l'aprovació prèvia de la ministra d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 28 d'agost de 2009,

DISPOSO:

Article únic. Aprovació del Reglament general de la Llei del patrimoni de les administracions públiques.

S'aprova el Reglament general de la Llei del patrimoni de les administracions públiques, el text del qual s'inclou a continuació.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix el present Reial decret, o siguin incompatibles i, en especial, les següents:

- a) El Decret 3588/1964, de 5 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament per a l'aplicació de la Llei del patrimoni de l'Estat.
- b) El Decret 2926/1965, de 23 de setembre, sobre règim especial dels béns de l'Estat a l'estranger.
- c) Decret 2256/1970, de 24 de juliol, pel qual es regula la construcció, administració i conservació d'edificis administratius de servei múltiple.

d) El Decret 2091/1971, de 13 d'agost, sobre règim administratiu de la successió abintestada a favor de l'Estat.

e) Reial decret 171/1988, de 12 de febrer, regulador de la Junta Coordinadora d'Edificis Administratius.

f) Reial decret 536/1988, de 27 de maig, pel qual es regulen les alienacions de material del Parc Mòbil Ministerial no apte per al servei, modificat pels reials decrets 1290/1991, de 2 d'agost, i 1312/1997, d'1 d'agost.

g) Ordre de 30 de desembre de 1968, per la qual s'aprova la instrucció per a l'administració dels edificis propietat de l'Estat situats a la plaça d'Espanya de Sevilla.

h) Ordre de 17 d'abril de 1975, sobre instruccions per a l'administració dels edificis administratius de servei múltiple.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret entra en vigor al cap d'un mes de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Palma de Mallorca, 28 d'agost de 2009.

JUAN CARLOS R.

La vicepresidenta segona del Govern i ministra d'Economia i Hisenda,
ELENA SALGADO MÉNDEZ

REGLAMENT GENERAL DE LA LLEI 33/2003, DE 3 DE NOVEMBRE, DEL PATRIMONI DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES

TÍTOL PRELIMINAR

Disposicions generals

CAPÍTOL ÚNIC

Objecte, àmbit d'aplicació i definicions

Article 1. *Objecte del Reglament.*

El present Reglament té per objecte el desplegament de la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

1. El que estableix aquest Reglament és aplicable al règim jurídic patrimonial de l'Administració General de l'Estat i dels seus organismes públics.

Les facultats i procediments que en l'àmbit esmentat corresponguin als organismes públics els han d'exercir els seus òrgans corresponents amb subjecció al que disposen la Llei i el present Reglament, atenent la seva pròpia organització i les directrius recollides per a l'Administració General de l'Estat.

2. Són aplicables a les comunitats autònomes, entitats que integren l'Administració local, i entitats de dret públic vinculades o dependents d'aquestes, els articles o part dels articles enumerats a la disposició final única.

3. Les actuacions relatives a béns i drets situats a l'estranger s'han de subjectar al que preveuen la Llei i el present Reglament, atenent les peculiaritats derivades de l'aplicació simultània del dret espanyol i del dret estranger.

Article 3. *Referències a la Llei del patrimoni de les administracions públiques.*

Les referències que en el Reglament s'efectuen a la Llei, s'han d'entendre fetes a la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques.

TÍTOL I

Adquisició de béns i drets

CAPÍTOL I

La successió legítima de l'Administració General de l'Estat

Secció 1a Disposició general

Article 4. *Normativa aplicable.*

Quan es donin les circumstàncies establertes en el Codi civil perquè tingui lloc la successió legítima de l'Administració General de l'Estat, segons el que preveu l'article 20.6 de la Llei, s'han d'aplicar les normes contingudes en el present capítol per obtenir la declaració de l'Administració General de l'Estat com a hereva abintestat, així com per gestionar i liquidar el cabal hereditari.

Secció 2a Actuacions per a la declaració d'abintestat

Article 5. *Inici del procediment.*

1. Les actuacions adreçades a l'obtenció de la declaració de l'Administració General de l'Estat com a hereva abintestat les inicia sempre d'ofici la delegació d'Economia i Hisenda de la província en què el causant hagi tingut l'últim domicili, o bé per iniciativa

pròpia, o bé com a conseqüència de la denúncia de particulars o de la comunicació d'altres òrgans de l'Administració General de l'Estat, d'altres administracions públiques o de les persones assenyalades a l'article següent.

A aquests efectes es considera domicili del causant, de conformitat amb el que disposa l'article 40 del Codi civil, el lloc de la seva residència habitual.

2. En els processos de declaració d'hereu en què no consti l'existència de testament ni d'hereus legítims, s'hi ha de presentar l'advocat de l'Estat perquè en representació de l'Administració General de l'Estat com a hereva presumpta formuli les peticions que siguin procedents.

Si l'Administració General de l'Estat és declarada hereva abintestat en aquest procés, l'advocat de l'Estat ha de traslladar la interlocutòria judicial a la delegació d'Economia i Hisenda de la província, la qual ha d'iniciar l'administració de l'herència de conformitat amb el que disposa la secció següent.

Article 6. *Deure de comunicació.*

1. Els que per raó del seu càrrec o ocupació pública tinguin notícia de la mort intestada d'alguna persona que manqui d'hereus legítims, estan obligats a donar-ne compte a la delegació d'Economia i Hisenda de la província en què, segons la seva informació, el causant hagi tingut l'últim domicili.

2. La mateixa obligació incumbeix als responsables del centre o de la residència en què hagi viscut el causant, i a l'administrador o representant legal d'aquest.

Article 7. *Denúncia.*

1. Tot particular no comprès a l'article anterior pot denunciar la mort intestada d'una persona que no tingui hereus legítims mitjançant un escrit adreçat a la delegació d'Economia i Hisenda de la província en què, segons la seva informació, el causant hagi tingut l'últim domicili.

Ha d'adjuntar a l'esmentat escrit totes les dades que posseeixi sobre aquell i, concretament, la justificació de la mort del causant, el domicili d'aquest en aquell moment, la procedència de la successió intestada pel fet de donar-se algun dels supòsits que preveu l'article 912 del Codi civil, la relació dels seus béns i drets, i informació sobre les persones que si s'escau n'estiguin gaudint o els estiguin administrant.

2. Els denunciants a què es refereix l'apartat anterior tenen dret a percebre, en concepte de premi, el deu per cent de la part que proporcionalment correspongui, en el cabal líquid resultant, als béns especificats en la seva denúncia, computant els béns que si s'escau s'exceptuïn de venda.

3. Les comunicacions d'altres administracions públiques no meriten el dret a premi que regula la Llei.

Article 8. *Tramitació.*

1. La delegació d'Economia i Hisenda ha de dur a terme els actes i les comprovacions que siguin necessaris per determinar la procedència dels drets successoris de l'Administració General de l'Estat, i ha d'incloure a l'expedient totes les dades que pugui obtenir sobre el causant i els seus béns i drets, sense que l'exercici diligent d'integració de béns en l'herència doni lloc a la responsabilitat d'aquesta.

A aquests efectes, s'ha de sol·licitar a les autoritats i funcionaris públics, registres i altres arxius públics la informació sobre el causant i els béns i drets de la seva titularitat que es consideri necessària per a la millor instrucció de l'expedient. Aquesta informació, d'acord amb el que estableix l'article 64 de la Llei, s'ha de facilitar de forma gratuïta, tot això sense perjudici de les limitacions que preveu la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en matèria de subministrament d'informació de caràcter tributari.

Així mateix es pot sol·licitar als ciutadans la col·laboració obligatòria a què es refereix l'article 62 de la Llei.

2. Les actuacions practicades s'han de trametre, amb l'informe previ de l'Advocacia de l'Estat a la província sobre la seva adequació i suficiència, a la Direcció General del Patrimoni de l'Estat, la qual, si considera fundats els drets de l'Administració General de l'Estat, ha de proposar a l'Advocacia General de l'Estat-Direcció del Servei Jurídic de l'Estat que cursi instruccions per sol·licitar la declaració d'hereu abintestat a favor de l'Administració General de l'Estat.

No obstant això, si en la massa hereditària no hi ha béns immobles o aquests no es localitzen, i el valor dels béns mobles que puguin formar el cabal previsiblement no supera les despeses de tramitació de l'expedient, com ara les de publicació d'anuncis, les de dipòsit de béns o les processals per la pràctica de prova testifical, la Direcció General del Patrimoni de l'Estat pot acordar l'arxivament de l'expedient, a proposta de la delegació d'Economia i Hisenda.

Secció 3a Administració i alienació dels béns i drets hereditaris

Article 9. Lliurament dels béns.

1. Una vegada declarada l'Administració General de l'Estat hereva abintestat, s'ha de sol·licitar al jutjat el lliurament dels béns i drets mitjançant acta acompanyada d'una relació d'aquests.

2. Quan es comprovi l'existència de béns o drets pertanyents a l'herència que no figurin en la relació, el delegat d'Economia i Hisenda ha d'acordar que s'incorporin a la relació. Igualment, en els casos en què s'acrediti la inclusió per error material de béns o drets que no pertanyin a l'herència, se n'ha d'acordar l'exclusió.

Article 10. Administració dels béns i drets.

1. Rebut els béns i drets que conformen el cabal hereditari, i fins que no es produeixi la liquidació, correspon a la delegació d'Economia i Hisenda la seva administració i conservació, en col·laboració, si s'escau, amb les delegacions de les províncies en què hi pugui haver béns del cabal.

A aquests efectes, s'han d'adoptar les mesures que es considerin adequades per gestionar-los correctament, i el delegat d'Economia i Hisenda pot atorgar tots els documents que siguin necessaris, així com alienar els béns de fàcil deteriorament o que comportin elevades despeses de conservació i manteniment.

Els ingressos i despeses que aquesta administració i conservació comportin s'han d'anotar en el compte d'ingressos i despeses del cabal hereditari als efectes de la seva liquidació i repartiment.

2. En tot cas, s'ha de fer la valoració dels béns i drets que integren el cabal, per determinar-ne l'import, així com la seva inscripció en el Registre de la Propietat i incorporació al Cadastre, sense que sigui procedent l'alta en l'Inventari general de béns i drets de l'Estat.

3. El reconeixement de deutes amb càrrec a l'herència, així com l'abonament de despeses que no siguin pròpiament d'administració i conservació, o per a l'alienació dels béns, requereix l'informe previ de l'Advocacia de l'Estat a la província.

Article 11. Excepció de venda de béns del cabal hereditari.

1. La Direcció General del Patrimoni de l'Estat, a proposta de la delegació d'Economia i Hisenda, pot exceptuar de la venda els béns i drets del cabal hereditari que siguin susceptibles de destí a fins o serveis de l'Administració General de l'Estat o dels seus organismes públics, prèvies les consultes oportunes.

Si el valor, segons taxació, dels béns i drets l'afectació o adscripció dels quals es proposa excedeix la part del líquid total del cabal hereditari que previsiblement correspon a l'Administració General de l'Estat, la proposta ha d'esmentar expressament la necessitat de compensar en metàl·lic a favor dels altres dos terços corresponents del cabal.

2. La resolució per la qual s'acordi exceptuar de venda un determinat bé o dret del cabal requereix, si s'escau, la prèvia autorització i aprovació de la despesa per l'import a què es refereix l'apartat anterior, que es pot abonar amb càrrec als crèdits de la Direcció General del Patrimoni de l'Estat, o bé amb càrrec als crèdits del ministeri o organisme al qual es destinin els béns i drets.

3. La delegació d'Economia i Hisenda, vista la resolució, ha d'anotar l'exclusió dels béns o drets corresponents del cabal hereditari i incorporar-los a l'Inventari general de béns i drets de l'Estat.

Article 12. *Alienació de béns i drets.*

1. Els béns i drets del cabal hereditari no compresos a l'article anterior s'han d'alienar mitjançant els procediments de subhasta o d'adjudicació directa previstos a la Llei i en aquest Reglament, i l'import obtingut per aquesta venda s'ha d'anotar en el compte d'ingressos i despeses del cabal hereditari.

És competència del delegat d'Economia i Hisenda l'inici, la instrucció i la resolució del procediment de venda, sigui quin sigui el valor de taxació dels béns, l'aprovació de la qual correspon a l'òrgan esmentat.

2. Complerts els tràmits preceptius de l'alienació, si aquesta no és possible, s'han d'incorporar al patrimoni de l'Administració General de l'Estat els béns i drets no alienats, sense que tingui efectes en el compte d'ingressos i despeses del cabal hereditari. Correspon a la Direcció General del Patrimoni de l'Estat resoldre sobre el seu destí, amb l'informe previ de la delegació d'Economia i Hisenda, que en pot preveure la possible cessió gratuïta en els termes de la Llei.

3. Quan les circumstàncies ho aconsellin, l'alienació pot tenir per objecte els drets hereditaris en conjunt. En aquest cas, l'adquirent assumeix expressament la totalitat dels drets, càrregues i obligacions derivats del cabal hereditari.

Secció 4a Compte de l'abintestat i distribució del cabal hereditari

Article 13. *Compte general de l'abintestat.*

1. Liquidat el cabal hereditari d'acord amb el que disposen els articles anteriors, la Unitat de Patrimoni de la delegació d'Economia i Hisenda ha de sotmetre al delegat d'Economia i Hisenda, amb l'informe previ de l'interventor delegat, el compte general de liquidació de l'abintestat en què s'han d'integrar, si s'escau, els comptes remesos per altres delegacions, i al qual s'han d'incorporar tots els ingressos generats i les despeses abonades o per abonar, entre les quals figura el premi per denúncia, si escau.

El compte ha de contenir la proposta de distribució del cabal en els terços assenyalats a l'article 956 del Codi civil, i s'hi han d'adjuntar els justificants dels ingressos i despeses que hi hagi hagut.

Quan es demori la liquidació del cabal per incidències sorgides en la tramitació de l'expedient, el delegat d'Economia i Hisenda pot acordar que es formuli compte parcial en relació amb els béns i drets que hagin estat liquidats.

2. Estimat conforme el compte general, o si s'escau el parcial de liquidació de l'abintestat, s'han d'eleva les actuacions a la Direcció General del Patrimoni de l'Estat, a qui competeix la resolució de l'expedient i, si és procedent, el pronunciament exprés sobre la concessió o denegació de premi al denunciador, amb determinació de la quantia de conformitat amb l'article 7.2.

Article 14. *Distribució del cabal hereditari.*

1. Aprovat el compte general de liquidació de l'abintestat, s'ha de fer la distribució efectiva del cabal hereditari, d'acord amb el que preveu l'article 956 del Codi civil.

A aquests efectes, es consideren institucions de beneficència, instrucció, acció social o professional les associacions declarades d'utilitat pública i les fundacions degudament inscrites en els registres públics corresponents. La consideració del caràcter provincial o

municipal la determina el seu àmbit geogràfic d'actuació, i és necessari, respecte d'institucions d'àmbit nacional, la seva presència i actuació efectiva en el territori corresponent.

2. Per a la distribució dels terços corresponents entre les institucions esmentades, la delegació d'Economia i Hisenda ha de publicar un anunci en el butlletí oficial de la província o de la comunitat autònoma, en què s'ha d'identificar l'expedient de successió intestada el cabal de la qual es distribueix.

Les institucions que es considerin amb dret a participar en la distribució de l'herència en els termes assenyalats en el Codi civil i el present Reglament poden presentar davant l'esmentada delegació, en el termini improrrogable d'un mes, la seva sol·licitud per participar en la distribució del cabal. S'ha d'adjuntar a la sol·licitud una còpia dels seus estatuts reguladors i la documentació que acrediti la seva activitat i la inscripció en el registre corresponent, amb indicació expressa, si s'escau, de si el causant hi ha pertangut per la seva professió i hi ha consagrat la seva activitat.

S'ha d'enviar còpia de l'anunci a l'ajuntament de l'últim domicili del causant, a la diputació provincial i a la comunitat autònoma, que han d'articular els mitjans de difusió i publicitat oportuns a fi de donar a conèixer, dins de cada àmbit territorial i sectorial, el dret de les institucions assenyalades a participar en la distribució de l'herència.

Rebudes les sol·licituds, la delegació d'Economia i Hisenda ha de comprovar el dret de les institucions presentades i resoldre, amb l'informe previ de l'Advocacia de l'Estat, sobre la distribució del cabal, atorgant preferència exclusivament a les institucions a les quals el causant hagi pertangut per la seva professió i hi hagi consagrat la seva màxima activitat, i pot considerar les resolucions adoptades en expedients anteriors, a fi de garantir un repartiment equitatiu.

Aquesta resolució s'ha de notificar a les institucions que hagin estat designades, amb indicació de la porció que correspon a cadascuna dins del terç corresponent de l'herència, i s'ha de publicar en el butlletí oficial de la província o de la comunitat autònoma, segons correspongui, en el termini d'un mes des de la seva adopció.

Si no concorren a la distribució de l'herència institucions municipals o provincials, la part vacant augmenta, per parts iguals, les institucions concurrents i l'Administració General de l'Estat, i en defecte d'aquelles, s'ha d'assignar la totalitat del cabal a l'Administració General de l'Estat.

3. Correspon a la delegació d'Economia i Hisenda abonar a les institucions beneficiàries les quantitats corresponents, pagar el premi reconegut si s'escau al denunciament, i ingressar en el Tresor Públic la part corresponent a l'Administració General de l'Estat, amb la qual cosa es dona per finalitzat l'expedient.

4. La delegació d'Economia i Hisenda pot acumular en un sol procediment les actuacions previstes en el present article respecte dels cabals resultants dels abintestats gestionats per aquesta, una vegada aprovats els respectius comptes generals, quan es consideri convenient per raons d'eficàcia i economia.

Secció 5a Abintestats esdevinguts fora del territori nacional

Article 15. Abintestats esdevinguts fora del territori nacional.

1. Quan escaigui la successió legítima de l'Administració General de l'Estat i el causant hagi tingut la seva última residència habitual fora del territori nacional, o hi hagi béns del cabal hereditari a l'estranger, correspon al Consolat d'Espanya la tramitació del procediment, que s'ha d'acomodar a les normes contingudes en aquest Reglament en el que li sigui aplicable.

2. L'expedient i el compte de liquidació s'han de remetre a la Direcció General del Patrimoni de l'Estat, a través de la d'Afers i Assistència Consulars. Pel mateix conducte, les delegacions d'Economia i Hisenda han de remetre als respectius consolats la còpia de la interlocutòria de declaració d'hereus a favor de l'Administració General de l'Estat i la relació dels béns situats a l'estranger corresponents a causants morts en territori nacional.

El saldo del compte s'ha de situar a la Caixa General de Dipòsits, a disposició del delegat d'Economia i Hisenda de la província on radiqui el municipi considerat com a domicili del causant.

3. Als efectes de distribució del cabal, si el causant ha tingut l'última residència habitual a l'estranger, es considera com a domicili el que hagi tingut en el territori nacional, i s'entén per tal aquell en què hi hagi la major part dels béns immobles del cabal hereditari, o bé el del seu naixement, per l'ordre expressat. Si per cap d'aquests mitjans no es pot determinar el domicili del causant, l'import de l'herència s'ha d'ingressar íntegrament en el Tresor Públic.

CAPÍTOL II

De les adjudicacions de béns i drets

Article 16. *Informe previ a les adjudicacions de béns o drets.*

1. L'adjudicació de béns o drets a l'Administració General de l'Estat en procediments judicials o administratius requereix l'informe favorable previ de l'òrgan competent segons el que assenyala aquest capítol, sense perjudici del règim específic que preveu l'article següent.

A aquests efectes s'han de dur a terme les actuacions preliminars necessàries per identificar els esmentats béns i drets i per determinar la conveniència de la seva adjudicació a l'Administració General de l'Estat.

2. Si les càrregues i despeses són superiors al valor del bé o dret, l'informe només és favorable quan hi ha raons d'interès públic degudament acreditades i prèvia constatació de l'existència de crèdit suficient per a l'abonament o assumptió de les càrregues i despeses.

Article 17. *Adjudicacions en procediments de constrenyiment administratiu.*

En els supòsits de sol·licitud d'informe previ previstos en el procediment de constrenyiment que regulen la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i el Reglament general de recaptació, aprovat pel Reial decret 939/2005, de 29 de juliol, l'emissió de l'informe correspon al director general del Patrimoni de l'Estat, si es tracta de béns immobles les càrregues o gravàmens dels quals superin el valor en què hagin de ser adjudicats, i al delegat d'Economia i Hisenda de la província on radiqui l'immoble que ha de ser adjudicat, en la resta dels supòsits.

Article 18. *Adjudicacions en procediments judicials.*

1. En els procediments judicials d'execució en què s'ofereixi a l'Administració General de l'Estat l'adjudicació a favor seu de béns embargats, l'Advocacia de l'Estat, tan aviat en tingui coneixement, ha de sol·licitar les dades suficients per identificar els béns o drets i les càrregues que recaiguin sobre aquests, i les ha de comunicar a la delegació d'Economia i Hisenda, amb indicació del termini assenyalat per sol·licitar l'adjudicació.

Rebuda la notificació, la delegació d'Economia i Hisenda ha d'efectuar les actuacions que preveu l'article 16.1 i sol·licitar, si s'escau, la col·laboració de la Direcció General del Patrimoni de l'Estat o de les delegacions d'Economia i Hisenda on radiquin els béns, a l'efecte d'informar sobre l'adjudicació.

Si el procediment judicial se substancia davant un òrgan amb jurisdicció d'àmbit nacional, la comunicació s'ha d'adreçar a la Direcció General del Patrimoni de l'Estat, a qui correspon informar sobre l'adjudicació.

2. Emès l'informe corresponent, s'ha de comunicar a l'Advocacia de l'Estat, a fi de realitzar les actuacions processals oportunes.

Article 19. *Actuacions posteriors a l'adjudicació.*

La resolució judicial o administrativa que adjudiqui els corresponents béns o drets a l'Administració General de l'Estat s'ha de comunicar a la delegació d'Economia i Hisenda de la província on radiquin aquests i, en cas que sigui més d'una província, a la Direcció General del Patrimoni de l'Estat.

Rebuda la resolució, s'ha de fer la identificació plena dels béns o drets adjudicats, la taxació pericial i la anotació en l'Inventari general de béns i drets de l'Estat, així com la inscripció si s'escau en el Registre de la Propietat i incorporació al Cadastre. No obstant això, si es posa de manifest que les característiques del bé adjudicat o la seva valoració no concorden amb les assenyalades en la resolució d'adjudicació, se n'ha d'informar l'òrgan que l'hagi acordat, perquè procedeixi a l'adopció de les mesures pertinents, inclosa, si s'escau, la revocació de l'adjudicació, o bé s'ha d'instar la revisió judicial de la resolució adoptada, pel procediment corresponent d'acord amb la legislació processal.

Article 20. *Béns procedents d'adjudicacions per infracció administrativa de contraban.*

Quan en els procediments per infracció administrativa de contraban no subjectes a normativa específica s'adjudiquin béns a l'Administració General de l'Estat, i el delegat d'Economia i Hisenda n'acordi la destrucció, inutilització o abandonament, s'ha de comunicar aquest acord a l'òrgan competent de l'Administració duanera de l'Agència Estatal de l'Administració Tributària, per tal de sol·licitar la seva col·laboració en el dipòsit i gestió dels béns esmentats.

Si el delegat d'Economia i Hisenda acorda la destrucció de béns no comunitaris, s'entén que la Dependència de Duanes queda habilitada per procedir directament a la destrucció controlada dels béns, amb la qual cosa es cancel·la el corresponent dipòsit duaner que preveu l'article 37.2 del Reial decret 1649/1998, de 24 de juliol, pel qual es desplega el títol II de la Llei orgànica 12/1995, de 12 de desembre, de repressió del contraban, relatiu a les infraccions administratives de contraban.

CAPÍTOL III

Dels saldos i dipòsits abandonats

Article 21. *Gestió i administració.*

1. Els saldos i dipòsits abandonats que, de conformitat amb l'article 18.1 de la Llei, corresponen a l'Administració General de l'Estat, els gestiona la Direcció General del Patrimoni de l'Estat, previ compliment dels tràmits que per ordre del ministre d'Economia i Hisenda s'assenyalin per a l'observança, per les entitats dipositàries, dels deures de notificació prèvia als titulars afectats i de comunicació de l'existència d'aquests dipòsits i saldos.

2. Correspon a la Direcció General del Patrimoni de l'Estat dictar la resolució per la qual es declari'n incursos en abandonament i incorporats al patrimoni de l'Administració General de l'Estat els saldos i dipòsits abandonats, i determinar-ne el destí.

3. Els valors i altres instruments financers poden ser alienats de conformitat amb el que assenjala l'article 18.2 de la Llei. Si es tracta de títols físics l'alienació dels quals no és possible, i no tenen interès històric o documental, se'n pot acordar la destrucció.

CAPÍTOL IV

Adquisicions oneroses*Secció 1a Normes generals***Article 22. Capacitat i competència.**

1. L'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics poden concertar qualsevol negoci jurídic que tingui per objecte l'adquisició onerosa de béns i drets amb persones físiques o jurídiques que gaudeixin de capacitat d'obrar, d'acord amb el que preveu el Codi civil.

Si l'adquisició es realitza per concurs, es poden recollir en el plec de condicions particulars requisits addicionals que s'exigeixin a qui alieni el bé o dret, atenent l'objecte del concurs.

2. Són competents per tramitar i acordar les adquisicions oneroses de béns i drets els òrgans assenyalats a l'article 116 de la Llei, sense perjudici de les especialitats previstes per a l'adquisició de béns mobles, propietats incorporals i béns situats a l'estranger.

Article 23. Objecte.

Es poden adquirir pel procediment previst per a les adquisicions oneroses qualssevol béns i drets, així com immobles futurs o drets sobre aquests, sempre que estiguin determinats o siguin susceptibles de determinació en el moment d'acordar-se l'adquisició, en les condicions específiques que es fixin en la resolució d'adquisició. És necessari en tot cas que qui ofereix el bé garanteixi suficientment el compliment de les seves obligacions per qualsevol forma admesa en dret, i s'han d'establir els requisits que assegurin els termes i la bona fi de l'operació convinguda.

Igualment es pot acordar l'adquisició amb pagament de part del preu en espècie.

Article 24. Formalització i despeses.

1. D'acord amb el que preveu l'article 113 de la Llei, les adquisicions de béns immobles o drets sobre aquests s'han de formalitzar en escriptura pública, i s'han d'inscriure en el Registre de la Propietat i incorporar al Cadastre.

2. Les despeses derivades de l'adquisició les han de satisfer les parts conforme a la normativa vigent.

Si en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat l'adquisició s'efectua a proposta d'un departament ministerial, les despeses s'han de satisfer amb càrrec als seus crèdits pressupostaris.

Article 25. Adquisició per organismes públics.

Les adquisicions oneroses de béns immobles o drets sobre aquests per organismes públics requereixen l'informe previ favorable del ministre d'Economia i Hisenda, segons el que assenyala l'article 116.2 de la Llei. A aquests efectes, s'ha de remetre a la Direcció General del Patrimoni de l'Estat la documentació preceptiva recollida en els articles següents d'aquest Reglament. Formalitzada l'adquisició, s'ha de notificar a la Direcció General del Patrimoni de l'Estat, als efectes de la seva constància en l'Inventari general de béns i drets de l'Estat.

Article 26. Adquisició per reducció de fons propis.

L'adquisició, per l'Administració General de l'Estat, de béns immobles o drets sobre aquests propis dels organismes públics integrats en el sector públic empresarial l'autoritza el Consell de Ministres a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, si la contrapartida a l'adquisició consisteix en la reducció de fons propis de l'entitat.

Els immobles adquirits així s'han de registrar en la comptabilitat patrimonial de l'Estat pel valor net comptable que consti en el balanç del titular anterior. Al costat de la baixa, en

l'actiu de l'entitat transmissora, del valor dels immobles o drets adquirits per l'Administració General de l'Estat, s'ha d'efectuar un ajust pel mateix import en el balanç de l'entitat, reduint els seus fons propis.

Secció 2a Adquisició directa d'immobles i drets sobre aquests

Article 27. Documentació i procediment.

1. En el procediment d'adquisició directa de béns immobles i drets sobre aquests s'ha d'aportar a l'expedient la memòria que preveu l'article 116 de la Llei, en què s'han de justificar degudament les causes per les quals s'acudeix a aquest procediment de conformitat amb el que preveu l'esmentat article. A la memòria s'hi ha d'adjuntar la documentació següent:

- a) La relativa a la personalitat de qui ofereix l'immoble o dret l'adquisició del qual interessa, i del seu representant, si s'escau. Si es tracta d'una Administració pública, s'ha d'aportar la documentació que acrediti la seva oferta, així com el compliment de la normativa corresponent.
- b) La identificativa de l'immoble o dret, tant tècnica com jurídica, i la justificativa de la seva titularitat, incloent-hi si s'escau certificació cadastral i registral.
- c) Certificat d'existència de crèdit pressupostari adequat i suficient, així com la corresponent aprovació de la despesa i fiscalització, o documentació comptable corresponent.
- d) L'oferta de venda amb expressió del preu, del termini de durada de l'oferta i de les condicions del contracte.

2. Quan l'adquisició s'efectuï per a l'Administració General de l'Estat, la documentació esmentada, juntament amb el corresponent informe tècnic i estudi de mercat, l'ha d'elaborar i aportar el departament interessat, o la Direcció General del Patrimoni de l'Estat si l'adquisició s'efectua per iniciativa pròpia.

Correspon a la Direcció General del Patrimoni de l'Estat avaluar la pertinència de l'adquisició proposada, i en cas que es consideri adequada, aprovar la taxació i sol·licitar l'informe de l'Advocacia de l'Estat, de conformitat amb el que preveu l'article 116 de la Llei, així com elevar a l'òrgan competent la proposta de resolució que autoritzi l'adquisició.

Secció 3a Adquisició mitjançant concurs d'immobles i drets sobre aquests

Article 28. Documentació i plec de condicions.

1. En el procediment d'adquisició per concurs d'immobles i drets sobre aquests s'ha d'aportar a l'expedient, juntament amb la memòria que preveu l'article 116 de la Llei, un plec de condicions del concurs, que ha de contenir almenys els aspectes següents:

- a) Descripció de les característiques de l'immoble o dret que es pretén adquirir, incloent-hi si s'escau les especificacions tècniques, urbanístiques i d'ubicació.
- b) Criteris d'adjudicació i forma de valoració i ponderació.
- c) Preu màxim i forma de pagament, així com despeses de l'adquisició.
- d) Clàusules per les quals s'ha de regir el contracte.
- e) Model de presentació d'ofertes i forma en què s'ha de desenvolupar la licitació.

Igualment, s'ha d'aportar a l'expedient el certificat d'existència de crèdit pressupostari adequat i suficient, així com la corresponent aprovació de la despesa i fiscalització, o documentació comptable corresponent.

2. Quan l'adquisició s'efectuï per a l'Administració General de l'Estat, aquesta documentació, juntament amb el corresponent informe tècnic i l'estudi de mercat, l'ha d'elaborar i aportar el departament interessat, o la Direcció General del Patrimoni de l'Estat si l'adquisició s'efectua per iniciativa pròpia.

Correspon a la Direcció General del Patrimoni de l'Estat avaluar la pertinència de l'adquisició proposada i, en cas que es consideri adequada, aprovar el plec del concurs, prèvia aprovació per la mateixa Direcció de la taxació i previ informe de l'Advocacia de l'Estat, de conformitat amb el que preveu l'article 116 de la Llei.

Article 29. *Convocatòria.*

1. Una vegada completat l'expedient i aprovats els plecs de condicions que han de regir el concurs, s'ha de fer la convocatòria en la forma assenyalada a l'article 116.5 de la Llei.
2. A l'anunci de la convocatòria s'hi ha d'assenyalar:
 - a) El lloc, dia i hora de realització de l'acte públic d'obertura d'ofertes.
 - b) L'objecte del concurs.
 - c) El lloc de consulta o forma d'accés al plec de condicions particulars.
 - d) Termini durant el qual els interessats poden presentar la documentació, el registre davant el qual es pot presentar o els mitjans telemàtics admesos, i les cauteles que s'han d'observar si la presentació es fa per correu certificat.

Article 30. *Presentació de documentació.*

Cada oferent pot presentar una única proposició, que s'ha d'ajustar a les especificacions contingudes en els plecs. La documentació s'ha de presentar en dos sobres tancats. El primer ha de contenir la documentació acreditativa de la seva personalitat i capacitat i, si s'escau, del seu representant, així com declaració responsable de si existeixen càrregues o gravàmens que afectin el bé que s'ofereix, sense perjudici dels que constin en la certificació registral.

Al segon sobre s'hi ha d'incloure la documentació tècnica i la documentació jurídica, que han de contenir les certificacions cadastral i registral i la justificació de la titularitat del bé o dret que s'ofereix, així com el preu pel qual es formula l'oferta.

Article 31. *Mesa de licitació.*

1. Dins els deu dies hàbils següents a la conclusió del termini fixat per a la presentació de proposicions, s'ha de constituir la mesa de valoració de les ofertes, que en les adquisicions de l'Administració General de l'Estat està presidida pel director general del Patrimoni de l'Estat, o funcionari que designi, amb presència de dos funcionaris de la Direcció General del Patrimoni de l'Estat designats per aquell, un d'ells en qualitat de secretari amb veu i vot, un advocat de l'Estat, un interventor i un representant designat pel departament interessat si l'adquisició s'efectua a proposta del departament.
2. La mesa ha d'examinar la documentació recollida en el primer sobre i, si aprecia l'existència d'errors solucionables, ho ha de notificar als interessats perquè en un termini màxim de cinc dies procedeixin a solucionar-los. Transcorregut aquest termini la mesa ha de determinar quins licitadors queden admesos.

Article 32. *Obertura de proposicions i adjudicació.*

1. Al lloc i hora assenyalats a l'anunci, i en acte públic, s'ha de llegir la llista de licitadors admesos i procedir a l'obertura dels sobres que continguin les proposicions; es poden rebutjar en el moment les que s'apartin substancialment del model o comportin error manifest.

2. En el termini màxim d'un mes a comptar de la realització d'aquest acte, la mesa ha d'analitzar les ofertes atenent els criteris i el procediment fixats en el plec, i pot sol·licitar, abans de formular la seva proposta, tots els informes tècnics que consideri necessaris i que es relacionin amb l'objecte del concurs.

Determinada per la mesa la proposició més avantatjosa, se n'ha d'estendre l'acta corresponent, sense que la proposta d'adjudicació creï cap dret a favor de l'adjudicatari proposat.

3. Correspon a l'òrgan competent adoptar la resolució oportuna, amb l'informe previ de l'Advocacia de l'Estat o de l'òrgan a qui correspongui l'assessorament jurídic, i pot, no obstant això, apartar-se de la proposta d'adjudicació o declarar desert el concurs de forma motivada.

Secció 4a Adquisició de béns i drets en procediments de licitació

Article 33. Procediment.

1. L'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics poden adquirir béns immobles o drets mitjançant la participació en procediments de licitació, sigui quina sigui la forma o el mitjà en què es dugin a terme, inclosa la licitació per mitjans electrònics.

2. En les adquisicions per a l'Administració General de l'Estat, la participació correspon a la Direcció General del Patrimoni de l'Estat, prèvia elaboració d'un expedient en què consti la memòria a què es refereix l'article 116 de la Llei, la taxació que determini el marge de licitació i el certificat d'existència de crèdit pressupostari adequat i suficient. L'esmentada participació, que té caràcter reservat, l'ha d'autoritzar l'òrgan competent per a l'adquisició, amb l'informe previ de l'Advocacia de l'Estat, amb indicació de les condicions a què s'ha d'atenir el representant designat.

Conclusa la licitació, la Direcció General del Patrimoni de l'Estat ha d'elaborar un informe sobre el desenvolupament i resultat del procediment, així com sobre el compliment de les condicions fixades a l'autorització, i elevar, si s'escau, a l'òrgan competent la resolució per la qual es ratifica l'adquisició.

Secció 5a Adquisició de béns i drets a l'estranger

Article 34. Procediment.

1. L'adquisició onerosa per l'Administració General de l'Estat de béns immobles o drets sobre aquests a l'estranger l'acorda el ministre d'Economia i Hisenda, llevat que es financi amb càrrec al pressupost del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, cas en què és competent el seu titular per acordar l'adquisició, previ informe favorable del ministre d'Economia i Hisenda.

2. En l'expedient s'han d'observar els requisits establerts per a les adquisicions a la Llei i en el present Reglament, en el que hi siguin aplicables. Una vegada realitzada l'adquisició pel Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, aquest ha de remetre la documentació acreditativa de l'adquisició a la Direcció General del Patrimoni de l'Estat, als efectes de la seva constància en l'Inventari general de béns i drets de l'Estat i per acordar, si s'escau, l'afectació corresponent.

Secció 6a Adquisició derivada de l'exercici de la potestat expropiatòria

Article 35. Exercici de la potestat expropiatòria sobre béns del patrimoni de l'Estat.

Quan en l'exercici de la potestat expropiatòria per l'Administració General de l'Estat, en la relació de béns i drets a expropiar en consti algun que sigui de titularitat de l'Administració, o dels seus organismes públics, el departament interessat ha de notificar aquesta circumstància a la Direcció General del Patrimoni de l'Estat, que ha de formular consulta al departament que el tingui afectat o a l'organisme que el tingui adscrit, en sigui el propietari o la gestió del qual li correspongui, amb la finalitat de determinar la viabilitat del canvi de destí.

El canvi s'ha de tramitar, si s'escau, mitjançant un procediment de mutació, afectació o adscripció, a favor del departament que exerceixi la potestat expropiatòria, o de l'organisme públic beneficiari de l'expropiació.

Article 36. *Inventari i registre.*

Correspon al departament o organisme que hagi adquirit un bé o dret en exercici de la potestat expropiatòria instar la seva alta en inventari, en la forma i amb les mencions establertes a la Llei i, si s'escau, procedir a la seva inscripció en el Registre de la Propietat o registre corresponent, i incorporació al Cadastre.

CAPÍTOL V

Adquisicions a títol gratuït

Article 37. *Competència i formalització.*

1. Correspon a la Direcció General del Patrimoni de l'Estat tramitar el procediment d'adquisició a títol gratuït de béns i drets en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, i proposar la resolució a l'òrgan competent d'acord amb el que assenyala l'article 21.1 de la Llei, tret dels supòsits d'ús en precari d'un immoble, que els ha de tramitar i acceptar el departament interessat, i llevat del que preveuen respecte dels béns mobles la Llei i el present Reglament.

2. L'adquisició a títol gratuït de béns immobles i drets sobre aquests pels organismes públics l'han de tramitar aquests i l'ha d'acordar l'òrgan assenyalat a l'article 21.2 de la Llei.

Aquesta adquisició requereix l'informe previ de la Direcció General del Patrimoni de l'Estat, quan l'adquisició comporti càrregues o gravàmens més enllà del compliment del destí, i s'ha de notificar a la Direcció a l'efecte que consti en l'Inventari general de béns i drets de l'Estat.

3. Quan el donant sigui una Administració pública o un organisme o entitat dependent, els negocis jurídics d'adquisició gratuïta de béns i drets s'han de formalitzar en document administratiu, que és títol suficient per a la inscripció en el Registre de la Propietat.

Article 38. *Adquisició intervius.*

1. L'adquisició gratuïta intervius de béns i drets requereix l'aportació a l'expedient de la documentació que acrediti la personalitat i capacitat del donant, la seva voluntat fefaent de donar, el poder atorgat si s'actua mitjançant representant, i la titularitat del donant sobre el bé o dret ofert, amb expressió de les càrregues i gravàmens que l'afecten.

Si la donació l'efectua una altra Administració pública, s'ha d'aportar la documentació que acrediti el compliment dels requisits previstos per a aquest negoci jurídic en la seva pròpia normativa.

Si l'adquisició té per objecte l'ús temporal d'un immoble, n'hi ha prou d'aportar l'oferta formulada pel seu titular o per l'òrgan competent, així com la documentació que permeti identificar el bé o dret i la seva titularitat.

2. En l'adquisició a títol gratuït de béns i drets en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, la Direcció General del Patrimoni de l'Estat pot sol·licitar un informe de la delegació d'Economia i Hisenda corresponent sobre la situació física i jurídica del bé o dret ofert, que ha d'incloure la taxació pericial de les càrregues que l'afectin, si n'hi ha, així com, si s'escau, la certificació registral i cadastral actualitzada.

Quan la donació s'efectuï per a un fi concret, s'ha de sol·licitar informe del departament competent atenent el destí previst, amb l'objectiu que confirmi el seu interès en l'adquisició i el possible compliment del fi assenyalat.

Correspon a la Direcció General del Patrimoni de l'Estat avaluar la procedència d'acceptar la donació, en funció de la documentació i els informes indicats, i amb l'anàlisi prèvia de les condicions imposades pel donant, si s'escau, i del gravamen que la donació comporti, d'acord amb el que assenyala l'article 21.3 de la Llei.

3. La resolució d'acceptació de la donació que adopti l'òrgan competent s'ha de sotmetre a informe previ de l'Advocacia de l'Estat o l'òrgan a qui correspongui l'assessorament jurídic, i s'ha de notificar al donant.

Article 39. *Adquisicions a l'estranger.*

Les adquisicions a títol gratuït per l'Administració General de l'Estat de béns i drets situats a l'estranger es regeixen pel que preveu l'article anterior, en el que hi sigui aplicable, i requereixen l'informe previ del Ministeri d'Affers Exteriors i de Cooperació.

Article 40. *Adquisició per causa de mort.*

Sense perjudici del que es disposa respecte a la successió legítima de l'Administració General de l'Estat, en les adquisicions de béns i drets per causa de mort s'han d'observar els tràmits que preveu l'article 38, si bé s'ha d'aportar a l'expedient el certificat de defunció, el testament i el certificat d'actes d'última voluntat.

Article 41. *Adquisició a títol gratuït de béns mobles.*

Correspon al ministre titular del departament, o al president o director de l'organisme competent, acceptar les donacions, herències o llegats de béns mobles quan el donant hagi assenyalat el fi a què s'han de destinar, així com, si s'escau, reconèixer la seva reversió en els casos procedents.

Si la donació, herència o llegat tenen per objecte diners o saldos en comptes corrents o llibretes d'estalvi, i s'ha assenyalat el seu destí a un fi determinat, es pot generar crèdit, d'acord amb el que preveu la lletra e) de l'article 53 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.

Article 42. *Reversió dels béns i drets.*

1. Només escau la reversió dels béns i drets adquirits gratuïtament sota condició o forma de destí a un fi determinat quan, no havent transcorregut el termini fixat en l'acord, o en tot cas l'assenyalat a l'article 21.4 de la Llei, s'incomplixin les condicions o la forma imposades en l'acord.

La reversió l'han de tramitar i reconèixer els òrgans que siguin competents per a la seva adquisició, a sol·licitud d'interessat, prèvia acreditació del seu dret i de l'incompliment assenyalat, sense perjudici dels supòsits de reversió en matèria d'expropiació forçosa.

2. Si la reversió la tramita la Direcció General del Patrimoni de l'Estat, aquesta ha de sol·licitar informe al departament corresponent atenant el destí per al qual es va efectuar la donació, amb l'objectiu de verificar l'incompliment al·legat i proposar, si s'escau, la procedència de la reversió.

3. La resolució per la qual es reconeix la reversió s'ha de sotmetre a informe previ de l'Advocacia de l'Estat o de l'òrgan a qui correspongui l'assessorament jurídic, i requereix si s'escau la desafectació prèvia del bé o dret del domini públic. Un cop reconeguda aquesta, s'ha de procedir a subscriure una acta entre el sol·licitant i el representant designat en què es facin constar les circumstàncies en què es reintegra el bé.

TÍTOL II

Protecció i defensa del patrimoni

CAPÍTOL I

Accés a l'Inventari general de béns i drets de l'Estat

Article 43. *Normes generals d'accés.*

1. Se sotmeten a les regles d'aquest capítol les consultes formulades per tercers sobre béns i drets inclosos en l'Inventari general de béns i drets de l'Estat, d'acord amb el que preveu l'article 33 de la Llei.

No queden subjectes a aquestes regles les sol·licituds que tinguin com a únic objecte conèixer si un determinat bé o dret figura en l'Inventari, així com les que tinguin relació amb un determinat expedient, d'acord amb el que preveu l'article 33.4 de la Llei.

2. Les consultes de tercers han de concretar la petició que es realitza i la finalitat a la qual es destinarà la informació, així com reunir les condicions necessàries perquè puguin ser obtingudes de forma directa per mitjans telemàtics, si s'escau, sense afectar l'eficàcia del funcionament del servei.

No s'atenen les consultes que puguin afectar els interessos de la defensa nacional o la seguretat de l'Estat, o que tinguin per objecte dades de tercers de caràcter personal. En aquests supòsits, o quan escaigui denegar la consulta formulada d'acord amb els criteris que contenen els articles 44 i 45, s'ha de comunicar aquesta circumstància de forma expressa i motivada a qui hagi formulat la consulta.

3. La resposta a les consultes que es formulin ha de tenir exclusivament caràcter informatiu i ha de reflectir les dades existents en l'Inventari general de béns i drets de l'Estat, en la data de la seva emissió.

La informació que posi de manifest que un bé o dret no consta en l'Inventari general de béns i drets de l'Estat no implica l'absència o renúncia de drets de l'Administració General de l'Estat sobre aquest.

Article 44. Accés a l'Inventari general de béns i drets de l'Estat per altres administracions públiques.

1. L'accés per altres administracions públiques a la informació de l'Inventari general de béns i drets de l'Estat, previst a l'apartat 5 de l'article 33 de la Llei, està subjecte als criteris de competència, idoneïtat i proporcionalitat, i s'ha de sotmetre als principis de cooperació i lleialtat institucional.

2. A aquests efectes, s'ha de considerar:

a) La disposició que atribueixi a l'Administració pública sol·licitant la competència corresponent.

b) L'adequació o congruència entre la informació sol·licitada i la finalitat a la qual es destinarà en l'exercici de la competència de què es tracti.

c) La correspondència entre el volum i extensió de la informació sol·licitada i la finalitat perseguida.

3. La consulta l'ha de formular l'òrgan competent en matèria de patrimoni de l'Administració corresponent, amb determinació si s'escau de l'òrgan a qui es destinarà i de la competència per a l'exercici de la qual se sol·licita la informació, i s'ha d'adreçar a la Direcció General del Patrimoni de l'Estat o a la delegació d'Economia i Hisenda corresponent, sempre que tingui per objecte béns no inclosos en els catàlegs o registres a què es refereix l'apartat 3 de l'article 33 de la Llei.

La sol·licitud pot tenir per objecte tant l'obtenció de meres dades numèriques o estadístiques com de dades concretes que constin en l'Inventari general de béns i drets de l'Estat.

Article 45. Accés a l'Inventari general de béns i drets de l'Estat pels ciutadans.

1. L'accés pels ciutadans a la informació de l'Inventari general de béns i drets de l'Estat a què es refereix l'apartat 6 de l'article 33 de la Llei està subjecte als principis d'idoneïtat, racionalitat, proporcionalitat i seguretat.

2. La consulta s'ha d'adreçar a la Direcció General del Patrimoni de l'Estat o a la delegació d'Economia i Hisenda corresponent, sempre que tingui per objecte béns no inclosos en els catàlegs o registres a què es refereix l'apartat 3 de l'article 33 de la Llei; només pot tenir per objecte dades numèriques o estadístiques sobre l'Inventari general de béns i drets de l'Estat, i pot no ser atesa quan, segons el parer dels òrgans esmentats, no concorrin els principis assenyalats en el punt primer.

CAPÍTOL II

Règim registral

Secció 1a Actuacions davant el Registre de la Propietat

Article 46. *Deures d'inscripció i depuració dels béns immobles i drets inscrits en el Registre de la Propietat.*

1. El deure de les administracions públiques d'inscripció en el Registre de la Propietat dels seus béns i drets que preveu l'article 36 de la Llei s'ha de practicar de conformitat amb l'esmentada Llei i la legislació hipotecària.

Aquest deure inclou la depuració física i jurídica dels béns i drets ja inscrits en el Registre de la Propietat, per a la qual cosa s'ha de sol·licitar davant el registre corresponent la pràctica de les cancel·lacions o rectificacions que siguin procedents a través dels mitjans que estableix la dita normativa.

2. Les actuacions de l'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics necessàries per aconseguir o la inscripció d'un bé o dret sobre aquest de la seva titularitat quan no es disposi de títol escrit de domini, o bé la cancel·lació o rectificació d'un assentament registral existent a favor seu que no es correspongui amb la realitat jurídica extraregstral, s'han de tramitar segons el que preveu la secció següent del present capítol.

Article 47. *Òrgans competents.*

1. En l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, són competents per realitzar les actuacions registrals corresponents tant la Direcció General del Patrimoni de l'Estat, en col·laboració amb les delegacions d'Economia i Hisenda, com els departaments o organismes als quals estiguin afectats o adscrits els béns o drets, o la gestió dels quals els correspongui.

2. Si l'actuació té per objecte la cancel·lació per un departament de la inscripció d'un bé o dret de domini públic de l'Administració General de l'Estat, i aquesta no està expressament determinada per una disposició normativa o una resolució judicial ferma, es requereix l'informe favorable previ de la Direcció General del Patrimoni de l'Estat.

Secció 2a La regularització registral

Article 48. *Supòsits de regularització registral.*

Les actuacions de regularització registral sobre béns i drets de titularitat pública s'han de promoure quan s'apreciïn, entre d'altres, els supòsits següents: l'existència d'un bé o dret sobre el qual no es disposa de títol escrit de domini; la inexistència actual o la impossibilitat de localització física d'un immoble inscrit de la seva titularitat; o l'existència d'una doble immatriculació o d'un dret d'un tercer sobre una finca inscrita a favor d'una Administració pública o organisme vinculat a aquesta.

Article 49. *Certificació administrativa.*

La regularització registral que preveu l'article anterior es pot efectuar mitjançant l'emissió d'una certificació administrativa, de conformitat amb el que estableix l'article 206 de la Llei hipotecària, de 8 de febrer de 1946, com també els apartats 3 i 4 de l'article 37 de la Llei, que és el títol que accedeix al Registre de la Propietat.

Article 50. *Informe tècnic i altres documents.*

Per a l'elaboració de la certificació administrativa corresponent, l'òrgan competent ha de sol·licitar un informe tècnic en els casos que preveu l'article 37.4 de la Llei, en què s'ha de fer constar o bé la plena identificació i descripció de la finca, o bé la seva inexistència

actual o impossible localització o, si s'escau, la coincidència amb la finca doblement immatriculada o amb aquella sobre la qual un tercer al·lega que té millor dret.

Es poden adjuntar a l'informe altres documents de qualsevol naturalesa o testimonis que aportin la informació més completa possible sobre els béns o drets afectats.

Article 51. *Informe de l'Advocacia de l'Estat.*

De conformitat amb el que estableixen els articles 36.3 i 37.4 de la Llei, s'han de remetre les actuacions a l'Advocacia de l'Estat o a l'òrgan d'assessorament corresponent, que ha d'emetre informe sobre la procedència de la regularització i, si s'escau, sobre la preferència de títols i l'existència d'un millor dret, així com sobre la viabilitat d'exercir accions judicials.

Article 52. *Resolució i certificació administrativa.*

1. Recollits els informes assenyalats, s'ha d'adoptar la resolució oportuna i expedir la certificació administrativa, que ha de contenir la ressenya dels informes emesos i tenir el contingut assenyalat a l'article següent, sense perjudici de la resta de requisits exigits per la legislació hipotecària.

2. Quan la certificació tingui per objecte la cancel·lació o rectificació fonamentada en la preferència de títol d'un tercer o en l'existència d'un millor dret, s'ha d'especificar aquesta circumstància als efectes exclusivament informatius.

En aquest cas, s'ha de comunicar l'actuació registral practicada a qui en pugui resultar afectat, a fi que promogui davant l'òrgan o autoritat competent les actuacions que millor convinguin al seu dret.

3. Una vegada practicat l'assentament registral sol·licitat, s'ha de comunicar a la Direcció General del Patrimoni de l'Estat, a l'efecte que consti en l'Inventari general de béns i drets de l'Estat.

Article 53. *Requisits i contingut de la certificació administrativa.*

1. La certificació administrativa que tingui per objecte la inscripció d'un bé o dret de titularitat d'una Administració pública o dels seus organismes dependents ha de contenir els punts següents:

- a) Inclusió del bé o dret en l'Inventari corresponent.
- b) Descripció de la finca quant a la situació, límits i superfície, així com les dades cadastrals, i existència si s'escau de càrregues o gravàmens.
- c) Títol o forma d'adquisició, llevat que es tracti d'un bé o dret posseït des de temps immemorial, cas en què n'hi ha prou d'assenyalar aquesta circumstància si no consta l'origen de l'adquisició.
- d) Naturalesa patrimonial o demanial, amb indicació si s'escau del departament o organisme que el tingui afectat o adscrit, o la gestió del qual li correspongui.

2. La certificació administrativa que tingui per objecte la cancel·lació o rectificació d'una inscripció ha d'incloure una descripció completa de la finca i s'ha d'expedir als efectes següents:

a) Quan s'acrediti la inexistència actual o la impossibilitat de localització física de la finca, té per objecte la cancel·lació total de la inscripció a favor de l'Administració, amb tancament de l'historial registral d'aquesta. No obstant això, si aquesta circumstància només n'afecta una part, s'ha de rectificar la inscripció adaptant la descripció registral de la finca quant a la seva situació, límits i disminució de superfície, en la forma que especifiqui la resolució adoptada d'acord amb l'informe tècnic sol·licitat.

b) Quan es reconegui el millor dret o preferència del títol d'un tercer sobre el de l'Administració pública, en cas de doble immatriculació, previ l'informe jurídic corresponent, té per objecte la cancel·lació total o parcial de l'assentament a favor de l'Administració, segons afecti la totalitat o una part de la finca.

c) Quan es reconegui la titularitat, millor dret o preferència del títol d'un tercer sobre una finca que aparegui inscrita a favor de l'Administració pública, previ l'informe jurídic corresponent, o existeixi una resolució estimatòria d'una reclamació prèvia a la via judicial civil interposada per l'interessat perquè es reconegui la seva titularitat sobre la finca inscrita a favor de l'Administració pública, té per objecte la cancel·lació total de la inscripció a favor de l'Administració o la seva rectificació descriptiva, en els termes damunt expressats.

CAPÍTOL III

Investigació, delimitació i recuperació de la possessió

Secció 1a Investigació béns i drets

Article 54. *Objecte i competència.*

1. L'acció investigadora a què es refereixen els articles 45 i següents de la Llei s'ha de dirigir a acreditar que un immoble no té propietari i, per tant, pertany a l'Administració General de l'Estat de conformitat amb l'article 17.1 de la mateixa Llei, o bé a constatar o a acreditar que un bé o dret pertany a l'Administració General de l'Estat o a organismes públics que en depenen, quan no consti la seva situació de forma certa.

2. Són competents per incoar i resoldre el procediment d'investigació els òrgans assenyalats a l'article 46 de la Llei.

3. La instrucció del procediment d'investigació de béns o drets de possible titularitat de l'Administració General de l'Estat correspon a la delegació d'Economia i Hisenda de la província on radiqui el bé o dret.

Article 55. *Inici del procediment.*

1. L'exercici de l'acció investigadora s'inicia sempre d'ofici, per acord de l'òrgan competent segons l'article 46 de la Llei, per iniciativa pròpia, o bé com a conseqüència de la denúncia de particulars o de la comunicació d'altres òrgans de l'Administració General de l'Estat o d'altres administracions públiques, en virtut del principi de cooperació institucional.

2. La denúncia d'un particular dirigida a l'exercici per l'Administració General de l'Estat de l'acció investigadora ha d'aportar informació suficient per identificar el bé o dret corresponent, i si es tracta d'un bé immoble que no tingui propietari, ha d'aportar a més a més indicis rellevants sobre la seva situació de vacança.

No tenen la consideració de denúncia als efectes d'aquesta secció i, per tant, no donen lloc al reconeixement del premi assenyalat a l'article 48 de la Llei, les comunicacions de particulars sobre béns i drets de titularitat pública la protecció o defensa dels quals no exigeixi l'exercici de l'acció investigadora, sinó les mesures que preveu l'article 68, o altres actuacions de caràcter administratiu o judicial.

3. Correspon a l'òrgan assenyalat a l'article 47.a) de la Llei, amb l'anàlisi prèvia de l'objecte i contingut de la denúncia, i amb l'exercici previ de les diligències que siguin necessàries, resoldre sobre la seva admissió i sobre el consegüent inici d'un procediment d'investigació, i es pot acordar en tot cas la seva inadmissió quan no compleixi els requisits assenyalats en el punt anterior, quan manifestament no tingui fonament, o quan hi hagi alguna circumstància que impliqui el coneixement per l'Administració General de l'Estat del dret que l'assisteix respecte de l'objecte de la denúncia.

Article 56. *Contingut i publicitat de l'acord d'iniciació.*

L'acord d'iniciació del procediment d'investigació ha d'incloure les característiques que permetin identificar el bé o dret investigat, i d'acord amb el que preveu la lletra b) de l'article 47 de la Llei, s'ha de publicar gratuïtament en el «Butlletí Oficial de l'Estat», i si es considera convenient, en el de la província o en el de la comunitat autònoma, o en altres mitjans de difusió. S'ha d'exposar una còpia de la publicació durant un termini de quinze dies en el tauler d'edictes de l'ajuntament on radiqui el bé o dret.

Article 57. Instrucció del procediment.

1. En el termini d'un mes comptat des de l'endemà de la finalització del termini d'exposició en el tauler d'edictes de l'ajuntament, les persones afectades per l'expedient poden al·legar per escrit tot el que tinguin per convenient i aportar els documents en què fonamenten les seves al·legacions, així com proposar proves.

Igualment l'òrgan instructor pot realitzar, en qualsevol moment, tots els actes i comprovacions que siguin necessaris per al millor exercici de l'acció investigadora, així com sol·licitar a altres òrgans administratius i a particulars les dades i els informes que siguin rellevants sobre la titularitat del bé o dret objecte d'investigació.

2. Transcorregut el termini assenyalat, s'ha d'obrir un període de prova, en què s'han de practicar qualssevol que es considerin pertinents atenent l'objecte de la investigació i el que ja s'hagi al·legat i diligenciat, així com les proves proposades pels interessats, en consideració al que assenyalí l'informe que consta a l'apartat c) de l'article 47 de la Llei.

A aquests efectes, es poden utilitzar com a mitjans de prova, entre altres, els documents públics, judicials, notariais o administratius atorgats conforme a dret, el reconeixement i dictamen pericial, o la declaració de testimonis.

3. Després d'aquest període, s'ha de remetre l'expedient a l'Advocacia de l'Estat o a l'òrgan d'assessorament jurídic que correspongui perquè, en el termini de deu dies hàbils, informi sobre la documentació aportada o proposi, si s'escau, la pràctica de diligències addicionals.

4. Finalitzat el tràmit anterior, s'ha de posar de manifest l'expedient a les persones a qui afecti la investigació o que hagin comparegut en l'expedient, perquè en el termini de deu dies al·leguin el que considerin convenient al seu dret.

5. Si, arxivat un expedient segons el que preveu l'article 47.e) de la Llei, s'inicia un nou procediment d'investigació sobre el mateix bé o dret, s'ha d'acordar la conservació dels documents i proves el contingut dels quals no hagi quedat desvirtuat.

Article 58. Resolució i actuacions posteriors.

1. Correspon a l'òrgan instructor elaborar un informe raonat sobre la instrucció desenvolupada i elevar a l'òrgan competent la proposta de resolució oportuna, que s'ha de sotmetre a informe de l'Advocacia General de l'Estat-Direcció del Servei Jurídic de l'Estat, o de l'òrgan a qui correspongui l'assessorament jurídic.

2. La resolució ha de decidir sobre la pertinença del bé o dret a l'Administració General de l'Estat, o si s'escau, als seus organismes públics.

Quan el procediment d'investigació s'hagi iniciat com a conseqüència d'una denúncia, en els termes assenyalats a l'article 55.2, s'ha de determinar en la resolució si és procedent el dret al premi de conformitat amb la Llei i el present Reglament, amb indicació, si s'escau, que la meritació es produeix amb l'efectiva incorporació del bé o dret al Patrimoni de l'Estat, d'acord amb l'article 48 de la Llei. Aquesta resolució s'ha de notificar al denunciant.

3. Adoptada la resolució, correspon a l'òrgan instructor realitzar les actuacions que preveu l'article 47.d) de la Llei.

Article 59. Dret a premi.

1. Als efectes de la meritació del dret al premi, la incorporació s'entén produïda quan el bé o dret sigui objecte d'inscripció en el Registre de la Propietat o en els registres corresponents o, si s'escau, amb l'exercici efectiu del dret adquirit, llevat que sorgeixi controvèrsia en l'àmbit administratiu o judicial, cas en què cal estar a l'espera de la resolució corresponent.

2. Complerts els requisits assenyalats, s'ha de notificar al denunciant la meritació del dret a premi, amb expressió del valor de taxació adoptat pels serveis tècnics per a la inclusió del bé o dret en l'Inventari general de béns i drets de l'Estat, i posteriorment se n'ha de fer l'abonament corresponent.

Article 60. *Inscripció.*

L'Administració General de l'Estat, d'acord amb el que disposen els articles 36 i 47.d) de la Llei, ha d'inscriure a favor seu en el Registre de la Propietat, de conformitat amb el que disposa la Llei hipotecària, els immobles o drets sobre aquests la pertinença dels quals li hagi estat acreditada a través del procediment d'investigació. Igualment, els ha d'incorporar al Cadastre.

Si el bé o dret que es pretén inscriure a favor de l'Administració General de l'Estat no té propietari i s'ha adquirit d'acord amb el que preveu l'article 17 de la Llei, s'ha de fer constar aquesta circumstància en la certificació administrativa corresponent, cas en què la inscripció esdevé efectiva davant de tercers des que es practiqui l'oportú assentament registral.

Si existeix inscripció contradictòria en el Registre de la Propietat, la inscripció a favor de l'Administració General de l'Estat s'ha de fer d'acord amb el procediment que preveu l'article 37.3 de la Llei.

Secció 2a De la delimitació

Article 61. *Objecte i competència.*

1. L'exercici de la potestat de delimitació a què es refereixen els articles 50 i següents de la Llei s'ha d'adreçar a determinar els límits dels béns immobles de l'Administració General de l'Estat i dels seus organismes públics, quan aquests siguin imprecisos o hi hagi indicis d'usurpació.

2. Són competents per incoar, instruir i resoldre el procediment per delimitar els béns patrimonials de l'Administració General de l'Estat els òrgans assenyalats a l'article 51.1 de la Llei.

3. Són competents per incoar el procediment per delimitar els béns demaniais de l'Administració General de l'Estat, o els béns propis dels seus organismes públics, els òrgans assenyalats en els punts 2 i 3 de l'article 51 de la Llei.

En aquests casos, la instrucció i resolució del procediment correspon igualment al departament que tingui afectat el bé, o la gestió del qual li correspongui, o a l'organisme que en sigui el titular.

Article 62. *Inici del procediment.*

1. L'exercici de la potestat de delimitació l'inicia sempre d'ofici l'òrgan competent segons l'article 51 de la Llei, o bé per iniciativa pròpia o a petició d'algun dels propietaris de finques adjacents, atenent el que assenjala la lletra a) de l'article 52 de la mateixa Llei.

2. Abans d'acordar-se l'inici del procediment, s'ha d'elaborar una memòria que compregui els punts següents:

- a) Justificació de la conveniència de la delimitació que es proposa.
- b) Descripció de la finca o finques objecte de la delimitació, amb expressió dels límits generals, els enclavaments, els contigus i extensió perimetral i superficial.
- c) Títol de propietat i, si s'escau, certificat d'inscripció en el Registre de la Propietat i informació de tots els incidents que hi hagi hagut amb relació a la propietat, possessió i gaudi, així com certificació cadastral.
- d) Pressupost de despeses de delimitació, amb la conformitat del propietari de la finca adjacent, si la delimitació l'ha promogut aquest.

Article 63. *Actuacions registrals.*

L'acord d'iniciació del procediment s'ha de comunicar al Registre de la Propietat, als efectes del que assenjala la lletra b) de l'article 52 de la Llei. Quan la delimitació s'hagi de practicar sobre una finca que no estigui immatriculada, s'ha d'inscriure el títol adquisitiu

d'aquesta, o si manca, la certificació lliurada conforme al que disposa l'article 206 de la Llei hipotecària, sense que la pràctica d'aquest tràmit afecti el procediment iniciat.

Article 64. Contingut i publicitat de l'acord d'iniciació.

L'acord d'iniciació del procediment de delimitació ha d'incloure la descripció de la finca i la data en què ha de començar la fitació.

De conformitat amb la lletra c) de l'article 52 de la Llei, l'acord es publica gratuïtament en el «Butlletí Oficial de l'Estat», així com en el tauler d'edictes de l'ajuntament en què radiquin les finques afectades, amb una antelació mínima de dos mesos a la data en què hagin de començar les operacions de delimitació. Se'n pot ordenar la publicació en el butlletí de la província o en el de la comunitat autònoma, o en altres mitjans de difusió, si es considera convenient.

L'òrgan instructor ha de notificar l'acord d'iniciació als propietaris de les finques adjacents i, si s'escau, als titulars d'altres drets reals constituïts sobre aquestes.

Article 65. Instrucció del procediment.

1. Els interessats poden presentar les al·legacions i tots els documents que considerin necessaris per a la prova i defensa dels seus drets dins el termini assenyalat en la publicació de l'acord d'incoació, que ha de finalitzar necessàriament vint dies abans de començar la delimitació.

2. Finalitzat el termini, i prèviament a l'inici de la delimitació, l'òrgan instructor ha d'acordar el que sigui pertinent sobre els documents i proves aportats, amb l'informe previ de l'Advocacia de l'Estat o de l'òrgan a qui correspongui l'assessorament jurídic sobre la validesa i eficàcia jurídica dels títols presentats per acreditar el domini o possessió de les finques a què es refereixin.

3. La fitació consisteix a fixar amb precisió els límits de la finca, de la qual cosa s'ha d'estendre l'acta corresponent. Ha de començar en la data assenyalada i hi han d'assistir un tècnic designat per l'òrgan instructor amb títol facultatiu adequat i els pèrits que, si s'escau, hagin nomenat els interessats. En l'acta han de constar les referències següents:

- a) Lloc, dia i hora en què comença l'operació.
- b) Identificació i representació dels assistents.
- c) Descripció del terreny, treballs realitzats sobre aquest i instruments utilitzats.
- d) Direcció i longitud de les línies perimetrals.
- e) Situació, capacitat aproximada de la finca i noms especials, si en té.
- f) Manifestacions o observacions que es formulin.
- g) Hora en què es conclou la delimitació.
- h) Signatura de tots els assistents.

Si no es pot acabar la delimitació en una sola jornada, les operacions han de prosseguir durant les successives o en altres que es convinguin, sense necessitat de nova citació, i per cadascuna d'aquestes s'ha d'estendre l'acta corresponent. Si no es convé en acabar cada jornada la data en què prosseguiran les actuacions, l'òrgan instructor ha de citar en la forma escaient els interessats.

Conclou la fitació, s'ha d'incorporar a l'expedient l'acta o actes esteses i un plànol a escala de la finca objecte de delimitació.

4. Finalitzat el tràmit anterior, s'ha de posar de manifest l'expedient als interessats perquè, en el termini de deu dies, al·leguin el que considerin convenient al seu dret.

Article 66. Proposta de resolució.

1. Correspon a l'òrgan instructor elaborar un informe raonat i proposar a l'òrgan competent la resolució oportuna, sobre la qual s'ha de sol·licitar l'informe que consta a l'article 52.d) de la Llei.

2. Si la delimitació s'ha practicat sobre un bé patrimonial de l'Administració General de l'Estat, la proposta i informe esmentats corresponen a la Unitat de Patrimoni de la delegació d'Economia i Hisenda corresponent.

Article 67. *Resolució.*

Una vegada que la resolució sobre la delimitació sigui ferma, s'ha d'inscriure en el Registre de la Propietat i s'ha de comunicar d'acord amb la normativa cadastral, prèvia la pràctica de l'amollonament corresponent, si és necessari.

Secció 3a De la recuperació de la possessió

Article 68. *Exercici de la recuperació de la possessió*

1. La potestat de recuperació de la possessió a què es refereix l'article 55.1 de la Llei l'exerceix d'ofici l'òrgan competent segons l'article 57 de la dita norma, per iniciativa pròpia, o bé per denúncia de particulars o com a conseqüència de la comunicació d'altres òrgans de l'Administració General de l'Estat o d'altres administracions públiques, en virtut del principi de cooperació institucional.

A aquests efectes, el particular que presenciï o conegui la comissió de fets atemptatoris a la possessió sobre béns o drets del patrimoni de l'Estat, ho pot denunciar verbalment o per escrit, sense que per això quedi obligat a provar els fets denunciats.

2. Conegut el fet de la usurpació, s'han de disposar les mesures necessàries per comprovar-lo i per determinar la data d'inici, per a la qual cosa es pot sol·licitar la col·laboració del personal al servei de les administracions públiques o dels ciutadans, d'acord amb els articles 61 i 62 de la Llei.

Comprovat el fet denunciat, s'ha d'acordar l'inici de la recuperació possessòria, la qual cosa s'ha de notificar a l'ocupant, a fi que al·legui el que consideri convenient en el termini de deu dies, o en un termini inferior, si s'ha assenyalat així motivadament.

Si el fet conegut o denunciat revesteix aparença de delictes o falta, l'òrgan competent, previ dictamen de l'Advocacia de l'Estat o de l'òrgan a qui correspongui l'assessorament jurídic, n'ha de donar compte al Ministeri Fiscal, sense perjudici d'adoptar per si mateix les mesures adequades.

3. Vistes les al·legacions de l'ocupant, se l'ha de requerir en la forma que preveu la lletra a) de l'article 56 de la Llei.

En cas que no atengui el requeriment, quan el bé usurpat sigui de domini públic, o tingui caràcter patrimonial i no hagi transcorregut el termini d'un any que preveu l'article 55.3 de la Llei, l'òrgan competent ha d'adoptar la resolució corresponent, que ha de determinar la procedència del desallotjament i, si s'escau, l'adopció de les mesures que preveu l'article 56 de la Llei.

A aquests efectes, s'ha de sol·licitar si s'escau l'autorització que preveu l'apartat 6 de l'article 8 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Per a la imposició de multes coercitives, si no consta una taxació actualitzada dels béns ocupats, es pot prendre com a valor de referència el que consti en l'Inventari general de béns i drets de l'Estat o en els expedients relacionats, o bé el valor cadastral, si és superior.

4. Quan el bé usurpat tingui caràcter patrimonial i hagi transcorregut el termini d'un any que preveu l'article 55.3 de la Llei, s'han de completar tots els antecedents i dades que es considerin oportuns i s'han de traslladar les actuacions per a l'exercici de les accions judicials oportunes.

TÍTOL III

Dels béns i drets públics

CAPÍTOL I

Afectació, adscripció, desafectació i desadscripció

Article 69. *Procediment d'afectació i adscripció.*

1. En els procediments d'afectació i adscripció de béns i drets, correspon al departament o organisme interessat identificar el bé o dret que sol·licita, així com motivar les causes de la seva petició. La Direcció General del Patrimoni de l'Estat pot sol·licitar a l'efecte tota la informació i la documentació que es consideri necessària.

2. La resolució per la qual s'acordi l'afectació o adscripció ha de recollir les mencions que assenyalen l'article 66.1 de la Llei i la referència cadastral, quan la naturalesa del bé o dret ho permeti, així com les condicions o requisits que es consideri oportú introduir sobre l'ús o destí del bé o dret. El departament o organisme ha d'assumir la situació física i jurídica en què es rep el bé o dret i la realització de les actuacions necessàries per regularitzar-lo.

3. Es pot acordar l'afectació o adscripció de béns o drets per un termini determinat o per al compliment de fins concrets o de caràcter temporal. Complert el fi o transcorregut el termini assenyalat, els béns recuperen la situació jurídica originària, amb les actuacions oportunes prèvies d'acord amb la Llei i el present Reglament.

4. L'afectació o adscripció de béns de naturalesa patrimonial propis d'organismes públics a fins d'un departament ministerial o d'un altre organisme, l'acorda el ministre d'Economia i Hisenda.

Article 70. *Regularització de l'afectació.*

Quan un departament o organisme tingui coneixement dels fets o realitzi actuacions que donin lloc a qualsevol dels supòsits d'afectació que preveu l'article 66.2 de la Llei, ho ha de comunicar, amb identificació suficient del bé o dret corresponent i del fi al qual es destina, a la Direcció General del Patrimoni de l'Estat, que ha de donar les instruccions necessàries per a la regularització física i jurídica del bé o dret, procedir a l'anotació en l'Inventari general de béns i drets de l'Estat, i dictar, si s'escau, la resolució que acrediti la de domini públic del bé o dret.

Article 71. *Afectacions concurrents.*

1. L'afectació concurrent de béns o drets determina la seva vinculació a més d'un ús o servei públic competència de l'Administració General de l'Estat o dels seus organismes públics, bé de forma indistinta, bé assenyalant un determinat ús o servei com a principal, sense perjudici de la concurrència d'altres.

2. La resolució que acordi l'afectació concurrent, d'acord amb l'article 67 de la Llei, determina les facultats d'administració, conservació i defensa que corresponen a cada departament o organisme usuari del bé o dret. No obstant això, si s'ha subscrit el corresponent acord o protocol entre els diferents usuaris, segons el que assenyalen l'article 129.2 de la Llei, la resolució s'ha de remetre al que aquest prevegi sobre l'exercici i distribució de les facultats esmentades.

Article 72. *Procediment de desafectació i desadscripció.*

1. En els procediments de desafectació i desadscripció, el departament o organisme que tingui afectat o adscrit el bé o dret, o al qual correspongui la seva administració i gestió, ha de remetre a la Direcció General del Patrimoni de l'Estat la documentació identificativa del bé o dret corresponent, amb expressió de les causes que determinen la sol·licitud de desafectació o desadscripció, si es realitza a instància d'aquests.

Sempre que la naturalesa del bé o dret ho permeti, la documentació ha d'incloure:

- a) Nota simple registral actualitzada, en la qual ha de constar la titularitat de l'Administració General de l'Estat.
- b) Acreditació de la referència cadastral.
- c) Si procedeix d'expropiació, informe sobre la tramitació del procediment reversori davant els expropiats o els seus drethavents, amb indicació del resultat, o justificació de no ser necessària la tramitació.
- d) Declaració que acrediti que el bé està lliure d'ocupants.

2. La desafectació o desadscripció requereix la prèvia depuració física o jurídica del bé o dret pel departament o organisme que tingui afectat o adscrit el bé o dret, o al qual correspongui la seva administració i gestió, de conformitat amb el que preveuen els articles 70.1 i 78.1 de la Llei, llevat que existeixin circumstàncies degudament acreditades en l'expedient que justifiquin el no compliment d'aquesta obligació.

L'esmentat departament o organisme ha d'exercir les funcions assenyalades en els articles 66.1 i 76 de la Llei i assumir les obligacions econòmiques derivades de l'ús i tinença de l'immoble, fins a la data en què es produeixi la formalització de la desafectació o desadscripció en la forma que preveu la Llei.

3. D'acord amb l'article 54 de la Llei, els sobrants de partions d'immobles demaniais es poden desafectar seguint el procediment que preveuen la dita Llei i aquest article. L'efectivitat de les desafectacions requereix la recepció formal dels béns pel Ministeri d'Economia i Hisenda.

CAPÍTOL II

Mutacions demaniais entre administracions públiques

Article 73. *Competència.*

1. Correspon al ministre d'Economia i Hisenda acordar la mutació de destí de béns i drets demaniais de l'Administració General de l'Estat o dels seus organismes públics al compliment de fins d'ús o servei públic competència d'altres administracions públiques.

La mutació es pot efectuar a favor de comunitats autònomes quan aquestes prevegin en la seva legislació la possibilitat d'afectar béns demaniais de la seva titularitat a l'Administració General de l'Estat o els seus organismes públics, per dedicar-los a un ús o servei de la seva competència, d'acord amb l'article 71.4 de la Llei.

2. Les mutacions demaniais de béns o drets d'altres administracions públiques a favor de l'Administració General de l'Estat les ha d'acceptar el ministre d'Economia i Hisenda, a proposta del departament interessat. En l'ordre s'ha de determinar el destí del bé o dret i l'assumpció de les competències demaniais pel departament corresponent.

Si la mutació s'efectua a favor d'un organisme dependent de l'Administració General de l'Estat, correspon al seu president o director acceptar-la, i s'ha de notificar a la Direcció General del Patrimoni de l'Estat als efectes de fer-la constar a l'Inventari general de béns i drets de l'Estat

Article 74. *Procediment.*

1. La tramitació del procediment de mutació és competència de la Direcció General del Patrimoni de l'Estat, que l'ha d'iniciar d'ofici, bé a iniciativa pròpia o a petició de l'Administració pública interessada. En el procediment que se substanciï s'ha d'aportar la documentació identificativa del bé o dret del qual es vol fer la mutació, així com una memòria justificativa en la qual es descriu el fi, ús o servei públic al qual es destinarà.

2. L'ordre de mutació demanial ha de contenir les mencions requerides per l'article 66.1 de la Llei i la referència cadastral, quan la naturalesa del bé o dret ho permeti, i ha de fixar totes les condicions, requisits i terminis que es considerin necessaris per a l'adequat ús del bé o dret, així com les causes de resolució.

L'ordre té efectes des de la recepció dels béns per l'òrgan competent de l'Administració pública a què es destinin, mitjançant la subscripció d'una acta entre el representant d'aquesta, el del departament o organisme públic corresponent, i el nomenat per la Direcció General del Patrimoni de l'Estat.

Article 75. *Vinculació al fi.*

L'Administració pública a la qual s'hagin afectat els béns o drets els ha d'utilitzar d'acord amb el fi assenyalat, i exercir sobre ells les competències demaniales corresponents.

La Direcció General del Patrimoni de l'Estat en qualsevol moment pot sol·licitar tota la informació que calgui, i realitzar les actuacions necessàries per constatar el correcte compliment del que preveu l'ordre per la qual es va acordar la mutació.

Article 76. *Resolució.*

Si concorre alguna de les causes de resolució previstes, o el bé o dret és necessari per als fins propis de l'Administració General de l'Estat o dels seus organismes públics, aquesta s'ha d'acordar, i té efecte amb la subscripció de l'acta corresponent per les parts, o si s'escau, per acta de presa de possessió aixecada per la Direcció General del Patrimoni de l'Estat.

Article 77. *Mutació demanial de béns mobles.*

La mutació demanial de béns mobles de l'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics per al seu destí al compliment de fins d'ús o servei públic competència d'altres administracions públiques la realitzen els mateixos departaments o organismes que tinguin els béns afectats o adscrits, que els gestionin o que en siguin els titulars, mitjançant la formalització per les parts de les corresponents actes de lliurament i recepció, en els termes de l'article 72.3 de la Llei, sense que l'esmentada mutació alteri la titularitat dels béns ni el seu caràcter demanial.

TÍTOL IV

Administració i explotació de béns i drets patrimonials

CAPÍTOL I

Administració de béns i drets patrimonials

Article 78. *Conservació, gestió i administració de béns i drets patrimonials.*

1. La conservació dels béns i drets patrimonials que l'article 130 de la Llei atribueix a la Direcció General del Patrimoni de l'Estat s'exerceix a través de les delegacions d'Economia i Hisenda, i inclou l'exercici per aquestes de les facultats corresponents i l'adopció de les mesures necessàries per al millor manteniment dels béns i drets.

La gestió i administració dels béns i drets patrimonials que, de conformitat amb l'article 9.2 de la Llei, correspon al Ministeri d'Economia i Hisenda, s'exerceix a través de la Direcció General del Patrimoni de l'Estat, que pot dictar les resolucions necessàries per al millor compliment d'aquestes funcions, en col·laboració amb les delegacions d'Economia i Hisenda, sense perjudici de les competències que la Llei i el present Reglament li atribueixin expressament.

2. La conservació, gestió i administració dels béns i drets patrimonials a l'estranger s'exerceix a través del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, i inclou la realització de les actuacions i l'adopció de les mesures necessàries per al millor compliment d'aquestes funcions.

CAPÍTOL II**Explotació de béns i drets patrimonials***Secció 1a Normes generals***Article 79. Capacitat i competència.**

1. L'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics poden concertar negocis jurídics d'explotació de béns i drets amb persones físiques o jurídiques que gaudeixin de capacitat d'obrar d'acord amb el que preveu el Codi civil.

Si l'explotació es realitza per concurs, es poden recollir en el plec de condicions particulars requisits addicionals sobre l'adjudicatari, en atenció a l'objecte del concurs.

La subrogació d'un tercer en els drets i obligacions de l'adjudicatari queda sotmesa a l'expressa autorització de l'òrgan competent per adjudicar el negoci, de conformitat amb l'article 107.5 de la Llei.

2. Són competents per tramitar i acordar l'explotació de béns i drets els òrgans que assenyala l'article 105 de la Llei, sense perjudici de les especialitats previstes a la Llei, el Reglament i la legislació específica.

Article 80. Objecte i termini.

L'explotació implica un aprofitament rendible del bé o dret del qual es tracti, i s'ha de subjectar als requisits que fixen els articles 105 i 106 de la Llei. La durada es fixa en atenció a la naturalesa del bé o dret objecte d'explotació i al fi perseguit amb aquesta.

No se sotmeten a les regles d'aquest capítol les autoritzacions d'ús en precari que atorgui la Direcció General del Patrimoni de l'Estat en l'exercici de les competències de gestió que li corresponen. Les autoritzacions esmentades són en tot cas revocables, i han de recollir les limitacions i condicions aplicables a l'ús atorgat.

Article 81. Formalització, despeses i pagament.

La formalització del contracte d'explotació, així com el pagament de les despeses que en deriven, s'han d'ajustar al que preveu l'article 113 de la Llei.

*Secció 2a Procediment d'adjudicació directa***Article 82. Documentació i procediment.**

En el procediment d'adjudicació directa de l'explotació, s'ha d'aportar a l'expedient una memòria que justifiqui els motius que aconsellen l'explotació del bé o dret, així com les causes per les quals es recorre a l'adjudicació directa de conformitat amb l'article 107.1 de la Llei, amb l'informe previ, si s'escau, dels serveis tècnics corresponents.

A la memòria s'ha d'afegir la documentació relativa a la personalitat i capacitat de qui sol·licita l'explotació, i si s'escau, del seu representant; la identificativa del bé o dret, tant tècnica com jurídica, incloent si s'escau les certificacions registral i cadastral; i les condicions de l'explotació, amb expressa menció del preu o de la renda derivada de l'explotació, determinats de conformitat amb el que preveu l'article 114 de la Llei.

La proposta de resolució ha d'incorporar les condicions esmentades, que han de ser prèviament acceptades per l'interessat, i s'ha de sotmetre a informe de l'Advocacia de l'Estat o òrgan al qual correspongui l'assessorament jurídic, així com el de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat en el supòsit que preveu l'article 112.3 de la Llei.

*Secció 3a Procediment d'adjudicació mitjançant concurs***Article 83. Plec de condicions.**

En el procediment d'adjudicació de l'explotació de béns i drets per concurs, s'ha d'aportar a l'expedient, juntament amb la memòria que justifiqui els motius que aconsellen

l'explotació del bé o dret, un plec de condicions del concurs, que ha de contenir almenys els aspectes següents:

- a) Descripció tècnica i jurídica del bé o dret l'explotació del qual se sol·licita, incloent si s'escau les certificacions registral i cadastral.
- b) Criteris d'adjudicació i forma de valoració i ponderació.
- c) Condicions per les quals es regeix l'explotació.
- d) Garanties que s'hagin de constituir per al seu adequat compliment i formes o modalitats que puguin adoptar.
- e) Model de presentació d'ofertes i forma com s'ha de desenvolupar la licitació.

El plec de condicions del concurs s'ha de sotmetre a informe de l'Advocacia de l'Estat o òrgan al qual correspongui l'assessorament jurídic, segons el que assenyala l'article 107.2 de la Llei.

Article 84. *Convocatòria pública.*

Una vegada completat l'expedient i aprovat el plec de condicions que han de regir l'explotació, s'ha de procedir a la convocatòria, a l'anunci de la qual s'ha d'assenyalar:

- a) El lloc, dia i hora de celebració de l'acte públic d'obertura d'ofertes.
- b) L'objecte del concurs.
- c) El lloc de consulta o forma d'accés al plec de condicions particulars.
- d) Termini durant el qual els interessats poden presentar la documentació, el registre davant el qual es pot presentar o els mitjans telemàtics admesos, i les cauteles que s'han d'observar si la presentació es realitza per correu certificat.

En el procediment d'adjudicació de l'explotació de béns i drets de l'Administració General de l'Estat per concurs, l'esmentada convocatòria correspon a la Direcció General del Patrimoni de l'Estat.

Article 85. *Presentació de documentació.*

Cada oferent pot presentar una única proposició, que s'ha d'ajustar a les especificacions contingudes en el plec. La documentació s'ha de presentar en dos sobres tancats. El primer ha de contenir la documentació acreditativa de la seva personalitat i capacitat, i del seu representant si s'escau, i el segon sobre ha d'incloure la proposta corresponent.

Article 86. *Mesa de licitació.*

1. Dins els deu dies hàbils següents a la conclusió del termini fixat per a la presentació de proposicions s'ha de constituir la mesa de licitació, que en les explotacions de béns i drets de l'Administració General de l'Estat està presidida pel director general del Patrimoni de l'Estat, o funcionari que designi, amb presència de dos funcionaris de la Direcció General del Patrimoni de l'Estat designats per aquell, un d'ells en qualitat de secretari amb veu i vot, un advocat de l'Estat i un interventor.

2. La mesa ha de procedir a examinar la documentació recollida en el primer sobre, i si hi aprecia l'existència d'errors esmenables, ho ha de notificar als interessats perquè en un termini màxim de cinc dies procedeixin a reparar-los. Transcorregut el termini, la mesa ha de determinar quins licitadors s'ajusten als criteris de selecció assenyalats en el plec.

Article 87. *Obertura de sobres.*

1. Al lloc i hora assenyalats a l'anunci i en acte públic, s'ha de procedir a la lectura de la llista de licitadors admesos, i a realitzar l'obertura dels sobres que continguin les proposicions al concurs; es poden rebutjar al mateix moment les que s'apartin substancialment del model o comportin error manifest.

En el termini màxim d'un mes a comptar de la celebració de l'esmentat acte, la mesa ha d'analitzar les propostes atenent els criteris i el procediment fixats en el plec, i pot

sol·licitar, abans de formular la proposta, tots els informes tècnics que consideri necessaris i que es relacionin amb l'objecte del concurs.

Determinada per la mesa la proposició més avantatjosa, s'ha d'aixecar acta, sense que la proposta d'adjudicació creï cap dret a favor de l'adjudicatari proposat.

2. Correspon a l'òrgan competent adoptar la resolució oportuna, amb l'informe previ de l'Advocacia de l'Estat o de l'òrgan al qual correspongui l'assessorament jurídic, així com de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat en el supòsit que preveu l'article 112.3 de la Llei, i no obstant això es pot apartar de la proposta o declarar desert el concurs de forma motivada.

Secció 4a Explotació de propietats incorporals

Article 88. Competència.

Els drets de propietat incorporals que hagi generat un determinat departament o organisme han de ser administrats i poden ser explotats pel mateix departament o organisme, de conformitat amb les regles que preveu el present capítol.

Secció 5a Explotació de béns i drets a l'estranger

Article 89. Competència.

L'explotació de béns i drets de l'Administració General de l'Estat a l'estranger l'ha d'acordar el Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, previ informe favorable del ministre d'Economia i Hisenda, en el qual s'ha de considerar l'oportunitat i les condicions de l'explotació.

El procediment per acordar l'explotació s'ha d'ajustar en la mesura que sigui possible a les normes d'aquest capítol, en funció de la naturalesa del bé o dret i la legislació local aplicable.

TÍTOL V

Gestió patrimonial

CAPÍTOL I

Arrendament d'immobles

Article 90. Competència i procediment

1. L'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics poden arrendar els béns immobles que necessitin per al compliment dels seus fins, a través del procediment i amb els requisits que estableix el capítol III del títol V de la Llei.

Correspon al ministre d'Economia i Hisenda, de conformitat amb el que assenyala l'article 122 de la Llei i amb els tràmits previs oportuns, acordar l'arrendament o la pròrroga, llevat que aquesta es reculli de forma expressa en el contracte, cas en què opera automàticament.

Igualment correspon a l'esmentat òrgan acordar la novació de l'arrendament, la resolució anticipada d'aquest o el canvi d'organisme ocupant. En els casos de novació de caràcter subjectiu, es pot incorporar a l'expedient l'informe tècnic emès en ocasió de la concertació de l'arrendament, i en els casos de novació per reducció de la renda acordada aquell pot consistir en una ratificació de la nova renda pactada.

2. Els arrendaments concertats mitjançant concurs públic es regeixen pel que estableixen les disposicions que regulen l'adquisició de béns per concurs, en tot el que sigui compatible amb la seva naturalesa.

CAPÍTOL II

Alienació d'immobles i drets sobre aquests

Secció 1a Forma d'alienació de béns immobles o drets sobre aquests

Article 91. *Selecció del procediment.*

Els béns immobles i drets sobre aquests de l'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics s'alienen mitjançant concurs, subhasta o adjudicació directa. A l'acord d'incoació del procediment, assenyalat a l'article 138 de la Llei, s'ha de determinar de forma motivada la forma de venda seleccionada.

Article 92. *Concurs.*

1. En l'alienació per concurs, l'adjudicació ha de recaure en la proposició que en el seu conjunt resulti més avantatjosa, atenent els criteris que s'hagin fixat en els corresponents plecs, que són addicionals al preu de venda.

Els criteris que determinin l'alienació per concurs s'han d'atenir a les polítiques públiques en vigor. A aquests efectes, es poden incorporar consideracions relatives a la promoció d'habitatges sotmesos a algun règim de protecció pública, a característiques especials dels esmentats habitatges en atenció a la seva tipologia o destinataris, a condicions mediambientals o de protecció del paisatge urbà, rural o natural, a la difusió de valors culturals, a la millora de les condicions socials o d'accessibilitat, a la generació d'equipaments públics, i en general, qualssevol criteris que resultin adequats a les polítiques públiques i impliquin, en el seu compliment, coadjuvar en l'execució d'aquestes.

En tot cas, els criteris no poden determinar la venda d'un bé o dret per un preu inferior al cinquanta per cent del seu valor de taxació.

2. El concurs es pot realitzar amb preu fix, quan la venda tingui per objecte béns o drets sobre aquests el valor dels quals vingui determinat o limitat per una norma legal, o amb un preu mínim que pot ser superat i que s'ha de considerar juntament amb els restants criteris de venda.

3. Les següents regles són aplicables a les alienacions per concurs de béns i drets sobre aquests de l'Administració General de l'Estat i dels seus organismes públics:

a) Els departaments ministerials o organismes públics, en atenció al seu àmbit de competència i al fi perseguit, poden proposar a l'òrgan competent per a l'alienació la venda per concurs d'un determinat bé o de determinades categories de béns, i ha de justificar la proposta i aportar, si s'escau, els criteris preferents d'adjudicació.

b) També es pot igualment sol·licitar informe a la resta d'administracions públiques, respecte dels béns situats en el seu territori, als efectes de fixar les condicions del concurs i atenent la seva incidència en l'àmbit de les seves competències.

c) Quan la venda s'efectuï per concurs a proposta d'un departament ministerial o organisme diferent del competent per a l'alienació, quan s'hagi de subscriure un protocol o conveni amb altres administracions públiques relacionat amb el concurs, o quan l'òrgan competent per a l'alienació ho consideri convenient, ha d'elevat una proposta al Consell de Ministres perquè aquest autoritzi les condicions que han de regir el concurs i altres aspectes que s'estimin oportuns.

Article 93. *Subhasta.*

1. De conformitat amb el que assenyalat a l'article 137 de la Llei, s'han d'alienar per subhasta els béns immobles o drets sobre aquests que, per la seva ubicació, naturalesa o característiques, siguin inadequats per atendre les directrius derivades de les polítiques públiques i, en particular, de la política d'habitatge.

2. Específicament, es pot recórrer a la subhasta per a l'alienació dels següents tipus de béns immobles:

a) Els que estiguin en la situació bàsica de sòl rural, en els termes que preveu la lletra a) de l'article 12.2 del Reial decret legislatiu 2/2008, de 20 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei del sòl, o equivalent segons la legislació urbanística aplicable.

b) Els classificats com a sòl urbanitzat, o els incursos en la situació que preveu la lletra b) de l'article 12.2 del Reial decret legislatiu 2/2008, de 20 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei del sòl, que tingui un destí dotacional, terciari, industrial o equivalent.

c) Els habitatges buits que no s'insereixin en grups o conjunts homogenis que requereixin un tractament jurídic singular.

d) Els de qualificació residencial que, per la seva ubicació, dimensions, condicions jurídiques o pels paràmetres urbanístics aplicables, no admetin una varietat d'usos.

3. La subhasta es pot celebrar a l'alça, amb presentació d'ofertes en sobre tancat si s'escau, o excepcionalment a la baixa, quan concorrin circumstàncies degudament acreditades que així ho aconsellin.

La subhasta de béns i drets de l'Administració General de l'Estat mitjançant procediments electrònics, informàtics o telemàtics ha de seguir el procediment que s'acordi per ordre del ministre d'Economia i Hisenda.

Article 94. *Venda directa.*

1. Es poden alienar de forma directa els béns i drets sobre aquests en els casos que preveu l'article 137.4 de la Llei.

2. Quan sol·liciti l'adquisició d'un bé més d'un propietari adjacent en els casos que assenyala l'article 137.4. e) i f), el preferit per a la venda directa és el propietari de l'immoble de menys superfície dels que, mitjançant la seva agrupació amb el que es pretén adquirir, arribin a constituir un solar edificable, o una superfície econòmicament explotable o susceptible de prestar utilitat d'acord amb la seva naturalesa, tot això en atenció a les normes especials que, si s'escau, regeixin la matèria.

Si no concorrin aquestes circumstàncies, el preferit és el propietari de l'immoble de més superfície.

3. Quan la venda sigui sol·licitada per dos o més copropietaris, en el cas previst a l'article 137.4 g), l'alienació es pot efectuar a prorrata entre ells.

4. Les clàusules particulars que s'introdueixin en les alienacions directes han de ser expressament acceptades per l'interessat.

Secció 2a Disposicions comunes al procediment d'alienació

Article 95. *Capacitat i competència.*

1. Poden ser adquirents dels béns i drets de l'Administració General de l'Estat i dels seus organismes públics les persones físiques o jurídiques que gaudeixin de capacitat d'obrar, d'acord amb el que preveu el Codi civil.

2. No poden ser adquirents les persones que hagin sol·licitat o estiguin declarades en concurs, hagin estat declarades insolvents en qualsevol procediment, estiguin subjectes a intervenció judicial o hagin estat inhabilitades de conformitat amb la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.

3. Es poden recollir en el plec de condicions particulars requisits addicionals que s'exigeixin a l'adquirent, en atenció al bé o dret objecte del concurs, i als fins públics perseguits amb aquest.

4. Són competents per tramitar i acordar les alienacions de béns i drets els òrgans que assenyala l'article 135 de la Llei.

Article 96. *Objecte i condicions.*

1. L'alienació d'un bé o dret sobre aquest requereix la desafectació prèvia expressa, si és demanial, així com la regularització física i jurídica, llevat del que preveu l'article 136.2 de la Llei.

2. L'alienació de béns litigiosos s'ha de realitzar amb subjecció al que assenyala l'article 140 de la Llei, si bé l'òrgan competent en qualsevol moment pot acordar la suspensió del procediment, quan s'estimi convenient per als interessos públics.

3. En les alienacions directes o per subhasta, es poden imposar condicions o limitacions relatives a l'ús, destí o disposició de l'immoble o dret sobre el mateix objecte de venda, que s'han de tenir en compte als efectes de la taxació, i que poden accedir al Registre de la Propietat segons el que preveu la disposició addicional quarta del Reial decret legislatiu 2/2008, de 20 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei del sòl.

Si les esmentades condicions o limitacions, imposades en una alienació directa, tenen per objecte coadjuvar en una determinada política pública en vigor, i en particular, la política de l'habitatge, s'han d'aplicar les regles que preveu l'article 92.3.

Igualment, es poden establir clàusules de repartiment de plusvàlues, quan concorrin circumstàncies que determinin una possible alteració del valor bé o dret objecte de venda en un termini determinat o pel compliment de determinades condicions.

Article 97. *Plec de condicions.*

1. La venda per subhasta o concurs es regeix per un plec de condicions. A aquests efectes, el ministre d'Economia i Hisenda pot aprovar els plecs generals que regeixen cada forma de venda, que es publiquen en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

2. Els plecs de condicions particulars que han de regir cada procediment d'alienació de béns i drets de l'Administració General de l'Estat pel Ministeri d'Economia i Hisenda, els elabora la delegació d'Economia i Hisenda en la qual radiqui el bé o dret objecte d'alienació, i han de rebre informe de l'Advocacia de l'Estat a la província, així com de la Direcció General del Patrimoni de l'Estat si la venda és per subhasta i el plec inclou clàusules o requisits addicionals al preu o no previstos en el plec general.

Si s'ha acordat la venda per concurs, les condicions d'aquest les fixa la Direcció General del Patrimoni de l'Estat, prèvia autorització, si s'escau, del Consell de Ministres, d'acord amb el que preveu l'article 92.3 c) d'aquest Reglament.

3. En els plecs s'han de recollir necessàriament els aspectes següents:

a) Plena descripció física i jurídica del bé o dret objecte de venda, amb inclusió de les dades registrals i cadastrals, i amb expressa menció de càrregues i gravàmens, si n'hi ha, o de la seva naturalesa litigiosa, si s'escau.

b) Taxació del bé o dret, que determina el tipus de licitació.

c) Procediment de venda seleccionat, forma de presentació d'ofertes i forma en què s'ha de desenvolupar la licitació.

d) Forma de constitució de la garantia i de pagament del preu.

e) Altres condicions de l'alienació.

Article 98. *Garantia, formalització i pagament.*

1. Per optar a l'adquisició, d'acord amb l'article 137.6 de la Llei, l'interessat ha de constituir una garantia equivalent al vint-i-cinc per cent del tipus de licitació o del preu del bé o dret, en la forma i lloc que s'assenyalin en funció de la forma de venda seleccionada, cosa que en cap cas li atorga cap dret a la venda. El dipòsit s'ha de retornar als qui no hagin resultat adjudicatari, si la venda es realitza per subhasta o concurs, o a l'interessat en una venda directa, si aquesta no s'arriba a efectuar.

La resolució per la qual s'acordi l'alienació s'ha de notificar a qui resulti finalment adquirent, que ha de completar el pagament del preu en el termini d'un mes des de la recepció, si bé el termini es pot modificar motivadament, tot això sense perjudici del que assenyala l'article següent. A l'esmentat pagament s'ha d'aplicar, si s'escau, la quantitat ja lliurada.

2. D'acord amb el que preveu l'article 113.3 de la Llei, les alienacions de béns immobles o drets sobre aquests s'han de formalitzar en escriptura pública.

Les despeses derivades de l'operació són per compte de l'adquirent, llevat que s'assenyali una cosa diferent en el plec corresponent o en la comunicació que s'efectuï a l'interessat en una venda directa.

En els casos de subhasta o concurs, es poden fer recaure en l'adquirent les despeses d'anuncis no gratuïts, si així s'ha assenyalat en el plec.

En els casos de venda directa, es poden fer recaure en l'adquirent les despeses derivades de la defensa i conservació del bé o dret generats durant el transcurs del procediment, amb l'acceptació prèvia de conformitat amb l'article 94.4.

Article 99. *Pagament ajornat.*

1. En la resolució per la qual s'acordi l'alienació es pot autoritzar el pagament ajornat del preu per un termini no superior a deu anys, sempre que el pagament de les quantitats ajornades es garanteixi suficientment, atenent les característiques del bé i dret alienat, el preu i les circumstàncies concurrents, amb respecte en tot cas als principis de proporcionalitat i bona gestió.

L'ajornament s'ha de subjectar a les regles següents:

- a) La garantia s'ha d'aplicar, en la seva totalitat, al primer pagament.
- b) Els pagaments ajornats següents s'han d'efectuar prenent com a referència la data de signatura de la resolució que autoritza la venda, i han de meritjar un interès no inferior legal dels diners ni superior al de demora tributària.
- c) Les quantitats pendents de pagament han de quedar garantides mitjançant condició resolutòria explícita, o bé mitjançant hipoteca, aval bancari, assegurança de caució o una altra garantia suficient usual al mercat.

Aquestes regles es poden modificar o substituir per altres condicions, quan concorrin motius justificats que aconsellin adoptar una forma d'ajornament diferent.

2. Es pot incloure el pagament ajornat com a condició particular en el plec que ha de regir la subhasta o el concurs, o es pot oferir a l'interessat en la venda directa, d'acord amb el principi de llibertat de pactes. En aquests casos, cal atènyer-se als criteris abans assenyalats per a la fixació de l'ajornament.

Article 100. *Alienacions per organismes públics.*

L'alienació de béns propis per organismes públics que tinguin legalment reconeguda l'esmentada facultat exigeix la comunicació prèvia a la Direcció General del Patrimoni de l'Estat, a efectes de l'exercici de la incorporació a què es refereixen els articles 80 i 81 de la Llei.

La comunicació s'ha d'acompanyar de la documentació identificativa del bé o dret objecte de venda, i s'ha de formular amb caràcter previ a l'adopció de compromisos amb tercers sobre aquest.

Un cop rebuda, la Direcció General del Patrimoni de l'Estat ha de procedir a analitzar-la, als efectes de determinar la conveniència de la incorporació del bé corresponent al patrimoni de l'Administració General de l'Estat, i pot sol·licitar informació complementària.

Si han transcorregut dos mesos sense que s'hagi rebut cap comunicació de la Direcció General esmentada, l'organisme pot procedir a l'alienació proposada, que una vegada formalitzada s'ha de notificar als efectes de la seva constància en l'Inventari general de béns i drets de l'Estat.

Article 101. *Alienació de béns immobles a l'estranger.*

El procediment per a l'alienació de béns immobles i drets sobre aquests de l'Administració General de l'Estat a l'estranger, l'ha de tramitar i resoldre el Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, amb l'informe favorable previ del ministre d'Economia i Hisenda, en el qual s'ha de considerar l'oportunitat i les condicions de la venda.

L'alienació s'ha d'ajustar en la mesura que sigui possible a les normes d'aquest capítol, en funció de la naturalesa del bé i la legislació local aplicable. Formalitzada la venda, s'ha

de remetre la documentació acreditativa d'aquesta a la Direcció General del Patrimoni de l'Estat, a efectes de la seva constància en l'Inventari general de béns i drets de l'Estat.

Secció 3a Iniciació del procediment

Article 102. Incoació.

1. El procediment per a l'alienació de béns i drets sobre aquests s'inicia amb l'adopció de l'acord d'incoació, segons el que assenyala l'article 138.1 de la Llei.

L'esmentat acord ha de recollir una completa descripció del bé o dret que s'aliena, la inclusió en l'Inventari general de béns i drets de l'Estat, el valor de taxació i el procediment previst per a la venda.

2. La incoació del procediment requereix la taxació prèvia del bé o dret, de conformitat amb l'article 114 de la Llei. La taxació ha de mantenir la validesa durant el termini d'un any comptat des de l'aprovació, i en aquest termini s'ha de produir, bé la publicació de l'anunci de celebració de la subhasta o el concurs, en el qual s'ha d'esmentar el tipus de sortida, bé l'acceptació per l'adquirent del preu i de les condicions de venda, mitjançant l'ingrés del vint-i-cinc per cent del preu a requeriment de l'òrgan competent, en el cas d'adjudicació directa.

Secció 4a Procediment d'alienació per subhasta pública

Article 103. Convocatòria.

1. Una vegada incoat el procediment de venda, i elaborat el plec de condicions particulars en els termes que assenyala l'article 97 d'aquest Reglament, s'ha de procedir a la convocatòria de la subhasta en la forma que preveu l'article 138.3 de la Llei, fet que correspon a la delegació d'Economia i Hisenda en l'alienació de béns i drets sobre aquests de l'Administració General de l'Estat pel Ministeri d'Economia i Hisenda.

2. A l'anunci de la convocatòria s'ha d'assenyalar:

- a) El lloc, dia i hora de celebració de la subhasta.
- b) La descripció del bé o dret, o del lot de béns que han de ser objecte de venda, amb indicació de les seves dades cadastrals i registrals, i amb expressió, si s'escau, de les càrregues i gravàmens que els puguin afectar.
- c) El tipus de la subhasta.
- d) El lloc de consulta o forma d'accés al plec de condicions particulars.

En el cas que s'admeti la presentació simultània d'ofertes en sobre tancat, s'ha d'assenyalar a més en la convocatòria el termini durant el qual els interessats poden presentar la documentació requerida.

Article 104. Subhasta a l'alça.

La venda per subhasta a l'alça de béns i drets sobre aquests de l'Administració General de l'Estat pel Ministeri d'Economia i Hisenda s'ha de portar a terme en els termes següents:

a) En la data assenyalada, s'ha de constituir la mesa de licitació, que està presidida pel delegat d'Economia i Hisenda de la província on radiqui el bé o els béns objecte de venda, o funcionari en qui delegui, amb presència d'un advocat de l'Estat, un interventor de la Intervenció territorial o regional, i un funcionari de la Secretaria General de la indicada delegació, designat pel delegat, que actua de secretari amb veu i vot.

b) Poden participar en la licitació les persones físiques o jurídiques que compleixin les condicions que preveu l'article 95.1. Una vegada oberta la sessió en acte públic, els interessats que concorrin han d'acreditar al moment la seva personalitat, capacitat i representació, si s'escau, mitjançant l'exhibició dels documents assenyalats en el plec, i han d'aportar una declaració responsable de no estar incursos en la prohibició recollida a l'article 95.2 i de no incórrer en cap situació d'incompatibilitat segons la normativa específica

aplicable. Així mateix, s'ha d'acreditar la constitució de la garantia en la forma assenyalada en el plec, o si s'escau, si està expressament admès, s'ha de procedir a la seva constitució a l'acte.

c) A continuació s'ha d'obrir el termini per a la formulació de les licitacions, i s'han d'anar admetent les postures que vagin millorant el tipus de sortida; la subhasta es remata a favor del licitador que efectuï la més alta per a cada un dels béns o lots oferts.

d) En cas que ho prevegi el plec de condicions, es poden admetre postures en sobre tancat, en el qual s'han d'incloure els documents esmentats en el punt b), i en sobre a part, l'oferta econòmica. Abans d'obrir la licitació, s'ha de procedir a l'obertura del primer sobre, amb la finalitat de determinar quins licitadors poden concórrer a la subhasta. El president de la mesa ha d'advertir els licitadors de l'existència de licitacions en sobre tancat. Una vegada finalitzin les licitacions a l'alça, s'ha de procedir a obrir els sobres que continguin l'oferta econòmica. Si alguna de les ofertes formulades per aquesta via supera l'oferta més alta a mà alçada, s'ha d'obrir nova licitació entre els presents. Es declara millor postor el licitador que hagi fet la postura més elevada, incloses les contingudes en els sobres.

Article 105. *Adjudicació.*

1. Del resultat de la subhasta celebrada se n'ha d'aixecar acta, que ha de signar el millor postor, si hi és present, sense que la proposta d'adjudicació vinculi l'òrgan competent ni generi cap dret per al millor postor, de conformitat amb el que preveu l'article 138.5 de la Llei.

La resolució l'ha d'adoptar l'òrgan competent que assenyalava l'article 135 de la Llei, amb l'informe previ de l'Advocacia de l'Estat o òrgan d'assessorament corresponent.

2. Si l'adjudicatari provisional renuncia a l'adquisició, o no atén les obligacions que li corresponen, perd el dipòsit constituït en concepte de garantia, sense perjudici de la indemnització per les eventuais pèrdues que s'hagin originat. En els dos supòsits, es pot procedir a l'adjudicació al segon millor postor de la subhasta.

Article 106. *Subhastes successives.*

1. Si queda deserta la primera subhasta, es poden celebrar fins a tres subhastes successives més sobre el mateix bé, i el tipus de licitació és el de la subhasta immediatament anterior, que es pot reduir fins a un quinze per cent en cada nova subhasta per resolució motivada de l'òrgan competent.

2. L'esmentada resolució correspon al delegat d'Economia i Hisenda, en les alienacions de l'esmentat Ministeri, llevat que la Direcció General del Patrimoni de l'Estat, per iniciativa pròpia o a proposta d'aquella, acordi en qualsevol moment la no-convocatòria de noves subhastes.

Article 107. *Nova subhasta.*

Transcorreguts dos anys des de la data de celebració de la primera subhasta sense que s'hagin adjudicat els béns o drets, si se celebra nova subhasta, aquesta té el caràcter de primera, i a aquest efecte es realitza una nova taxació.

Article 108. *Subhasta amb proposició econòmica en sobre tancat.*

A la subhasta en sobre tancat, s'hi han d'aplicar les normes de l'article 103 amb les especialitats següents:

a) En la convocatòria de la subhasta s'ha d'assenyalar expressament la modalitat seleccionada, amb indicació del termini durant el qual els interessats poden presentar les postures per a la subhasta, el registre davant el qual es pot presentar o els mitjans telemàtics admesos, i les cauteles que s'han d'observar si la presentació es realitza per correu certificat.

b) En el plec de condicions particulars s'han de detallar els documents que s'han de presentar en sobre tancat, que són els que acreditin la personalitat, capacitat i si s'escau

representació del licitador, la declaració responsable de no estar incurs en la prohibició recollida a l'article 95.2 i de no incórrer en cap situació d'incompatibilitat segons la normativa específica aplicable, i el document acreditatiu de la constitució de la garantia. Dins del sobre s'ha d'incloure, en sobre tancat a part, l'oferta econòmica sobre els béns o lots que se subhasten.

c) En els deu dies hàbils següents a la conclusió del termini d'admissió de les postures, s'ha de constituir la mesa, que ha d'examinar la documentació recollida en el paràgraf b) anterior, i no ha d'admetre a la subhasta els licitadors que no hagin presentat la documentació requerida. A continuació, acabada la fase de qualificació de documents, en el lloc i l'hora assenyalats a l'anunci i en acte públic, s'ha de procedir a la lectura de la llista de licitadors admesos, i s'ha de realitzar l'obertura dels sobres que continguin les proposicions econòmiques; en vista d'això la mesa ha de declarar millor postor el licitador que hagi formulat la postura més elevada.

d) Si hi ha un empat entre les millors ofertes, s'ha de decidir a l'acte si hi són presents els licitadors, obrint una licitació a l'alça i adjudicant provisionalment el bé al que presenti una oferta econòmica més elevada. Si algun dels licitadors empatats no hi és present, l'adjudicació ha de recaure sobre el que primer hagi presentat l'oferta; per a aquesta comprovació cal atènyer-se a la data d'entrada en algun dels registres assenyalats en la convocatòria.

Secció 5a Procediment d'alienació per concurs

Article 109. Criteris aplicables.

L'alienació de béns o drets mitjançant concurs es pot efectuar per procediment obert o restringit.

En els dos casos, els criteris seleccionats per regir el concurs han d'atendre la política o polítiques públiques en vigor el foment de les quals es persegueix amb l'alienació, el destí fixat per al bé o dret i la forma prevista per al seu compliment, i les condicions que permetin una millor satisfacció dels interessos públics.

Al seu torn, els criteris d'admissió dels licitadors han d'atendre les condicions de solvència econòmica o de dedicació professional que s'estimin necessàries per al correcte compliment i satisfacció dels fins perseguits pel concurs.

Cada licitador pot presentar només una única proposició, que implica l'acceptació de les clàusules contingudes en els plecs reguladors.

Article 110. Plec de condicions particulars.

Els plecs de condicions particulars que hagin de regir cada concurs han d'incloure, a més de les mencions assenyalades a l'article 97, les següents:

a) Els criteris per a l'admissió de licitadors i per a l'adjudicació del concurs, i la seva ponderació; poden concretar la fase de valoració en què han d'operar els criteris i, si s'escau, el llindar mínim de puntuació que en la seva aplicació pugui ser exigida.

b) Indicació expressa, si s'escau, de l'autorització de variants o alternatives, amb expressió dels seus requisits, límits i aspectes sobre els quals són admeses.

c) Garanties que s'han de constituir per a l'adequat compliment de les obligacions i formes o modalitats que puguin adoptar.

d) Drets i obligacions específics de les parts.

e) Causes especials de resolució del negoci.

f) Documentació preceptiva i forma de presentació.

Article 111. Procediment obert.

En el procediment obert, la documentació s'ha de presentar en dos sobres tancats. El primer ha de contenir la documentació acreditativa de la personalitat, capacitat i representació, si s'escau, del licitador, i la que n'acrediti la solvència, així com la declaració responsable de no estar incurs en la prohibició que recull l'article 95.2 i de no incórrer en

cap situació d'incompatibilitat segons la normativa específica aplicable, i el document acreditatiu de la constitució de la garantia.

En el segon sobre s'ha d'incloure la proposició del licitador, que ha d'abraçar la totalitat dels aspectes del concurs, inclòs el preu ofert, llevat que el concurs s'hagi plantejat amb fase selectiva prèvia, cas en què l'oferta econòmica s'ha de presentar en sobre tancat a part, dins del segon sobre.

Article 112. *Convocatòria.*

1. Una vegada incoat el procediment de venda, i elaborat el plec de condicions particulars, s'ha de procedir a la convocatòria del concurs en la forma assenyalada a l'article 138.3 de la Llei, fet que correspon a la delegació d'Economia i Hisenda en l'alienació de béns i drets sobre aquests de l'Administració General de l'Estat pel Ministeri d'Economia i Hisenda.

2. En la convocatòria s'ha recollir:

- a) El lloc, dia i hora de celebració de l'acte públic d'obertura d'ofertes.
- b) La descripció del bé o dret, o del lot de béns que han de ser objecte de venda, amb indicació de les seves dades cadastrals i registrals, i amb expressió, si s'escau, de les càrregues i gravàmens que els puguin afectar.
- c) El lloc de consulta o forma d'accés al plec de condicions particulars.
- d) Modalitat seleccionada, amb indicació del termini durant el qual els interessats poden presentar la documentació, el registre davant el qual es pot presentar o els mitjans telemàtics admesos, i les cauteles que s'han d'observar si la presentació es fa per correu certificat.

Article 113. *Mesa de licitació i selecció de licitadors.*

1. Dins dels cinc dies hàbils següents a la conclusió del termini fixat per a la presentació de proposicions s'ha de constituir la mesa de licitació, que en els procediments d'alienació de béns i drets de l'Administració General de l'Estat pel Ministeri d'Economia i Hisenda està presidida pel director general del Patrimoni de l'Estat, o funcionari en qui delegui, amb presència d'un funcionari de la Direcció General del Patrimoni de l'Estat designat per aquell, un advocat de l'Estat, un interventor i un funcionari de la Secretaria General de la delegació d'Economia i Hisenda de la província en què radiqui el bé o béns objecte de venda, designat pel delegat, que actua de secretari amb veu i vot. A l'esmentada mesa s'hi ha d'incorporar un representant designat per departament interessat, si la venda s'efectua a proposta d'aquest.

2. La mesa ha de procedir a examinar la documentació recollida en el primer sobre, i si aprecia l'existència d'errors esmenables, ho ha de notificar als interessats perquè en un termini màxim de cinc dies procedeixin a la dita esmena. Transcorregut el termini, la mesa ha de determinar quins licitadors s'ajusten als criteris de selecció assenyalats en el plec.

Article 114. *Obertura de proposicions i adjudicació.*

Al lloc i l' hora assenyalats a l'anunci i en acte públic, s'ha de procedir a la lectura de la llista de licitadors admesos, i s'ha de realitzar l'obertura dels sobres que continguin les proposicions al concurs; es poden rebutjar al mateix moment les que no tinguin concordança amb la documentació examinada i admesa, les que s'apartin substancialment del model o comportin error manifest.

En el termini màxim de dos mesos a comptar de la celebració de l'esmentat acte, la mesa ha d'analitzar les propostes atenent els criteris i el procediment fixat en el plec, i pot sol·licitar, abans de formular la proposta, tots els informes tècnics que consideri necessaris i que es relacionin amb l'objecte del concurs.

Determinada per la mesa la proposició més avantatjosa, se n'ha d'aixecar acta, sense que la proposta d'adjudicació vinculi l'òrgan competent per a l'alienació, de conformitat amb el que preveu l'article 138.5 de la Llei.

Article 115. *Renúncia o incompliment.*

1. Si l'adjudicatari provisional renuncia a l'adquisició, o no atén les obligacions que li corresponen, perd el dipòsit constituït en concepte de garantia, sense perjudici de la indemnització de les eventuais pèrdues que s'hagin originat.

En els dos casos es pot procedir, bé a l'adjudicació a la segona oferta més avantatjosa, bé a la declaració motivada del concurs com a desert, cas en què es pot realitzar la venda per subhasta.

2. Correspon a l'òrgan competent per tramitar l'alienació adoptar les mesures oportunes per garantir el compliment per l'adquirent dels compromisos adquirits, atenent el que preveu el plec de clàusules particulars, el contingut contractual de les quals s'ha d'incorporar a la resolució i a l'escriptura de formalització de l'alienació.

Article 116. *Procediment restringit.*

En el procediment restringit, s'han d'aplicar les normes previstes per al procediment obert, si bé la selecció dels candidats s'ha d'efectuar en una fase prèvia. A aquests efectes s'han de recollir en el plec de condicions particulars els criteris del solvència d'acord amb els quals s'elegeixen els candidats als quals s'invita a participar en l'alienació, així com el nombre mínim, i si s'escau màxim, de licitadors que es projecta invitar.

Secció 6a Procediment de venda directa

Article 117. *Comunicació a l'adquirent.*

En els casos de venda directa que regula l'article 137 de la Llei, una vegada incoat el procediment, s'ha de comunicar al sol·licitant el propòsit de vendre el bé o dret amb expressió del preu de venda, i amb indicació que l'esmentada comunicació, i el compliment del que aquesta preveu, en cap cas generen cap dret a l'alienació a favor seu. Si el bé o dret té càrregues o gravàmens, o és litigiós, s'ha d'indicar expressament, d'acord amb el que assenyala l'article 140 de la Llei.

Per continuar el procediment d'alienació, l'interessat ha d'acceptar el preu i els termes de la venda i efectuar, en el termini que assenyala la comunicació, el dipòsit corresponent en la forma i el lloc designats a l'efecte.

Si, acordada la venda, l'adquirent no atén a les obligacions que li corresponen, aquesta s'ha de resoldre amb pèrdua del dipòsit constituït en concepte de garantia.

Article 118. *Resolució.*

L'adjudicació s'ha d'acordar per resolució de l'òrgan competent amb l'informe previ de l'Advocacia de l'Estat o de l'òrgan al qual correspongui l'assessorament jurídic, i de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat en el supòsit que preveu l'article 112.3 de la Llei.

CAPÍTOL III

Procediments especials

Article 119. *Participació en actuacions de transformació urbanística.*

1. De conformitat amb l'article 139 de la Llei, els departaments o organismes que tinguin afectats o adscrits, o que gestionin béns o drets inclosos en l'àmbit d'una actuació de transformació o que hi resultin adscrits, han de participar en l'execució de l'actuació i, si s'escau, formular les al·legacions corresponents en els procediments d'elaboració i aprovació dels instruments d'ordenació territorial i urbanística que afectin els esmentats béns, per a la defensa correcta dels interessos públics.

2. Sense perjudici dels règims especials de gestió de béns i drets de l'Administració General de l'Estat i dels seus organismes públics, quan els béns o drets inclosos en un àmbit d'actuació no siguin imprescindibles per al compliment de fins públics, s'ha de

procedir a la desafectació o desadscripció. En el cas que els béns o drets continuïn destinats a un fi o servei públic, s'ha de procedir a la desafectació o desadscripció dels aprofitaments urbanístics que en derivin.

En aquests casos, així com en actuacions que afectin béns de caràcter patrimonial de l'Administració General de l'Estat, correspon a la Direcció General del Patrimoni de l'Estat representar els interessos públics i, si s'escau, participar en l'execució de la urbanització a través de la delegació d'Economia i Hisenda de la província, que exerceix l'esmentada representació i defensa davant l'administració competent o ens de naturalesa urbanística, i atorga els documents que calguin per a això.

Article 120. *Aportació a ens públics.*

L'aportació de béns i drets de l'Administració General de l'Estat a societats mercantils, ens públics o fundacions públiques estatals, recollida a l'article 132.2 de la Llei, requereix l'adopció del corresponent acord d'incoació i la seva taxació prèvia.

En la resolució corresponent s'ha de determinar l'acte que motiva l'aportació, les condicions a què se sotmet i els supòsits de devolució o reintegrament, si s'escau.

CAPÍTOL IV

Alienació de béns mobles

Article 121. *Competència.*

La competència per alienar béns mobles correspon als òrgans que assenyala l'article 142 de la Llei, llevat que es tracti de béns de naturalesa patrimonial de l'Administració General de l'Estat, cas en què la competència és del ministre d'Economia i Hisenda.

Article 122. *Procediment.*

1. L'alienació dels béns mobles es realitza pel procediment que preveu l'article 143.1 de la Llei, per subhasta o de forma directa, i poden ser lliurats com a part del pagament del preu d'adquisició d'altres.

Poden ser objecte de cessió en els termes de l'article 143.3 els béns mobles la venda dels quals no sigui possible o siguin considerats obsolets. No obstant això, si no és possible o no és procedent la seva venda o la seva cessió, se'n pot acordar la destrucció, inutilització o abandonament.

2. L'alienació o cessió s'ha de formalitzar mitjançant document administratiu, que implica el lliurament i recepció dels béns.

CAPÍTOL V

Permuta de béns i drets

Article 123. *Disposicions generals.*

1. La permuta de béns i drets per l'Administració General de l'Estat, així com pels organismes públics amb capacitat d'alienació, se subjecta a les regles que preveu l'article 153 de la Llei.

Es pot acordar l'adquisició d'immobles futurs mitjançant permuta, pel procediment previst, sempre que estiguin determinats o siguin susceptibles de determinació en el moment d'acordar-se'n la permuta, en les condicions específiques que s'aprovin. És necessari en tot cas que qui ofereix el bé garanteixi suficientment el compliment de les seves obligacions per qualsevol forma admesa en dret, i s'han d'establir els requisits que assegurin els termes i el bon fi de l'operació convinguda.

2. La permuta de béns immobles o drets reals es formalitza en escriptura pública, de conformitat amb el que preveu l'article 113 de la Llei. Les despeses que en derivin les han de satisfer les parts de conformitat amb la normativa vigent.

Si en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat la permuta s'efectua a proposta d'un departament ministerial, les despeses han de ser satisfetes amb càrrec als seus crèdits pressupostaris.

Article 124. *Procediment.*

1. En els procediments de permuta de béns i drets, s'ha d'adoptar l'acord d'incoació, prèvia desafectació o desadscripció del bé o dret la permuta del qual se sol·licita, així com prèvia depuració física i jurídica d'aquest, llevat que concorrin les circumstàncies que preveu l'article 136.2 de la Llei.

2. A l'expedient de permuta de béns i drets s'ha d'aportar la documentació següent:

a) La relativa a la personalitat, capacitat i si s'escau representació de qui ofereix l'immoble o dret la permuta del qual se sol·licita. Si es tracta d'una Administració pública, s'ha d'aportar la documentació que acrediti la seva oferta, així com el compliment de la normativa corresponent.

b) La identificativa dels béns o drets a permutar, tant tècnica com jurídica, incloent si s'escau certificacions registral i cadastral.

c) Taxació dels béns o drets a permutar.

d) Certificat de retenció de crèdit, en el cas que la valoració dels béns o drets no sigui equivalent i l'operació generi una despesa per a l'Administració General de l'Estat, així com la restant documentació necessària d'acord amb la normativa pressupostària.

3. Quan la permuta l'efectuï el Ministeri d'Economia i Hisenda sobre béns o drets de l'Administració General de l'Estat, la documentació, juntament amb una memòria justificativa de la necessitat i oportunitat de l'operació, l'ha d'aportar el departament o organisme interessat, si es realitza a petició d'aquest, o la Direcció General del Patrimoni de l'Estat, quan la permuta s'efectuï per iniciativa pròpia.

Correspon a la Direcció General del Patrimoni de l'Estat aprovar la taxació i sol·licitar els informes que preveu l'article 112 de la Llei, així com elevar al ministre d'Economia i Hisenda la proposta de resolució autoritzant l'adquisició.

4. Una vegada elaborat l'expedient, amb caràcter previ a la tramitació de la proposta de resolució, ha de constar l'acceptació expressa per l'altra part de la valoració i dels termes de la permuta.

CAPÍTOL VI

Cessió gratuïta de béns o drets

Secció 1a Cessió gratuïta

Article 125. *Requisits.*

1. D'acord amb el que preveu l'article 145 de la Llei, poden ser beneficiaris de la cessió gratuïta de béns o drets patrimonials de l'Administració General de l'Estat, quan aquesta tingui per objecte la propietat del bé o dret, les comunitats autònomes, les entitats locals o les fundacions públiques, per a la realització de fins d'utilitat pública o interès social de la seva competència.

2. Poden ser objecte de cessió els béns no regularitzats físicament o jurídicament, sempre que aquestes circumstàncies es posin en coneixement del cessionari i aquest assumeixi l'obligació de realitzar les actuacions necessàries per a la seva regularització.

3. La cessió gratuïta de béns mobles s'ha de subjectar a les especialitats que preveu l'article 148.4 de la Llei.

Article 126. *Sol·licitud.*

La cessió gratuïta de béns o drets de l'Administració General de l'Estat l'han de sol·licitar els legítims representants de les entitats interessades, davant la Direcció General del Patrimoni de l'Estat o davant la delegació d'Economia i Hisenda on radiqui el bé

corresponent, acompanyada de la documentació indicada a l'article 149.1 de la Llei i d'una memòria detallada explicativa dels fins d'utilitat pública i interès social als quals es pretén dedicar el bé o dret, així com de les actuacions necessàries per a la consecució dels fins previstos.

Article 127. *Procediment.*

1. Rebuda la documentació, s'ha de procedir a examinar-la i comprovar-la, i se n'ha de sol·licitar la reparació si és incompleta o no s'ajusta als requisits preceptius; pot rebutjar completament la sol·licitud l'òrgan que la rebí quan resulti contrària a la regulació continguda a la Llei i en el present capítol.

A aquests efectes, la delegació d'Economia i Hisenda ha d'elevat consulta a la Direcció General del Patrimoni de l'Estat quan no tingui per certa la viabilitat de la cessió sol·licitada, per raó de la naturalesa jurídica del sol·licitant o dels fins proposats.

2. La delegació d'Economia i Hisenda ha d'elaborar una memòria en la qual s'ha d'identificar el bé o dret sol·licitat, amb indicació, si és un immoble, de si està inscrit en el Registre de la Propietat a nom de l'Administració General de l'Estat i inclòs en l'Inventari general de béns i drets de l'Estat, la seva qualificació urbanística, així com si s'escau les normes de planejament que li siguin aplicables.

3. Amb la finalitat de determinar la procedència de la cessió gratuïta, a l'esmentada memòria s'hi ha d'afegir un informe en què l'esmentada delegació analitzi la conveniència de la cessió, l'adequació del fi proposat a la naturalesa del bé o dret, el seu valor o els possibles usos alternatius.

4. Correspon a la Direcció General del Patrimoni de l'Estat proposar a l'òrgan competent, segons el que assenyala l'article 146 de la Llei, la resolució per la qual s'acordi la cessió, amb l'informe previ de l'Advocacia de l'Estat, i de la Intervenció General de l'Estat en el supòsit que preveu l'article 112.3 de la Llei.

Article 128. *Formalització.*

La cessió s'ha de formalitzar en escriptura pública, llevat que el cessionari sigui una Administració pública o organisme que en depengui, cas en què s'ha de formalitzar en document administratiu, d'acord amb el que assenyala l'article 113 de la Llei. La inscripció en el Registre de la Propietat l'ha de practicar el cessionari en els termes que preveu l'article 151.2 de la Llei, i van a compte del cessionari les despeses que es puguin generar en el temps que passi entre la formalització del document administratiu i la seva inscripció registral.

Article 129. *Destí.*

Els béns o drets cedits s'han de destinar de manera permanent al fi previst, i han de constar expressament en la inscripció registral que es practiqui les mencions assenyalades a l'article 150.2 de la Llei, així com el fet que el bé cedit no pot ser transmès ni gravat. Tot acte del cessionari que es refereixi o afecti aquests béns o drets ha de fer referència a la condició de destí a la qual estan subjectes.

Article 130. *Publicitat de la cessió.*

Si la naturalesa del bé ho permet, l'entitat cessionària ha de recollir en els seus mitjans d'identificació externa i en els de difusió de l'activitat que s'hi porta a terme la menció que es tracta d'un bé cedit gratuïtament per l'òrgan que ha efectuat la cessió per als fins que en la resolució s'hagin assenyalat.

Article 131. *Canvi de destí.*

Atorgada una cessió gratuïta d'un bé o dret, el cessionari pot sol·licitar el canvi de destí d'aquest, i a aquest efecte s'han d'observar els mateixos tràmits i requisits previstos en els articles precedents.

Article 132. Reversió.

1. La tramitació de la reversió d'un bé o dret cedit requereix la constatació prèvia de la seva procedència en els termes que preveu l'article 150 de la Llei. A aquests efectes, si el bé o dret ha estat cedit per l'Administració General de l'Estat, correspon a la delegació d'Economia i Hisenda elaborar un informe sobre la situació del bé o dret i el possible incompliment del destí previst, als efectes de determinar-ne la possible reversió.

2. Amb caràcter previ a l'adopció de la resolució corresponent per l'òrgan competent, s'ha de donar audiència al cessionari, per tal que formuli les al·legacions procedents.

3. Si la reversió no és possible físicament o jurídicament, s'ha de substituir per l'exigència en la resolució corresponent, de conformitat amb el que assenyalava l'article 150.2 de la Llei, d'una indemnització equivalent al valor del bé cedit segons taxació pericial.

Article 133. Cessions d'organismes públics.

Els béns i drets propietat d'organismes públics poden ser cedits gratuïtament en els casos que assenyalava l'article 147.1 de la Llei, d'acord amb les regles que preveu la dita Llei i el present Reglament.

Per a l'emissió de l'informe que assenyalava l'article 147.2 de la Llei, s'ha de remetre a la Direcció General del Patrimoni de l'Estat la documentació necessària que acrediti la naturalesa del cessionari, identifiqui el bé o dret objecte de cessió, i justifiqui els fins a què es destinarà i els mitjans disponibles per al seu compliment.

Secció 2a Cessió gratuïta d'ús**Article 134. Requisits i procediment.**

1. L'ús dels béns o drets patrimonials de l'Administració General de l'Estat pot ser cedit per a fins d'utilitat pública o interès social a les persones jurídiques assenyalades en els apartats 1 i 2 de l'article 145 de la Llei, per un termini de temps determinat.

2. La cessió d'ús queda sotmesa a les regles previstes en la secció anterior, si bé la resolució per la qual s'acordi la cessió d'ús ha d'incloure un clausulat en què es reculli, almenys, el règim d'ús del bé o dret, el règim de distribució de despeses, el termini de durada i la seva possible pròrroga, i les causes de resolució, entre les quals s'ha de recollir la possibilitat de revocació unilateral de la cessió d'ús, sense dret a indemnització, per raons d'interès públic degudament apreciades per l'òrgan cedent.

TÍTOL VI**Coordinació i optimització de la utilització dels edificis administratius****CAPÍTOL I****Junta Coordinadora d'Edificis Administratius****Article 135. Composició.**

1. La Junta Coordinadora d'Edificis Administratius, regulada a l'article 158 de la Llei, actua en ple i en comissió permanent.

El Ple està format pels membres següents:

President: subsecretari del Ministeri d'Economia i Hisenda.

Vicepresident: director general del Patrimoni de l'Estat.

Vocals:

Director general de Pressupostos, del Ministeri d'Economia i Hisenda.

Director general d'Organització Administrativa i Procediments, del Ministeri de la Presidència.

Director general de Coordinació i Administració dels Serveis Perifèrics, del Ministeri de la Presidència.

Director general de Relacions entre l'Administració Perifèrica de l'Estat i les comunitats autònomes i les ciutats amb estatut d'autonomia i de Serveis del Departament, del Ministeri de Política Territorial.

Director general de Belles Arts i Béns Culturals, del Ministeri de Cultura.

Director general d'Infraestructura, del Ministeri de Defensa.

Director general d'Infraestructures i Material de la Seguretat, del Ministeri de l'Interior.

Director general de Coordinació de Polítiques Sectorials sobre la Discapacitat, del Ministeri de Sanitat i Política Social.

Director general d'Arquitectura i Política d'Habitatge, del Ministeri d'Habitatge.

Director general de l'Institut per a la Diversificació i Estalvi de l'Energia.

Actua com a secretari, amb veu i vot, el subdirector general de Coordinació d'Edificacions Administratives.

2. La Comissió Permanent de la Junta està presidida pel director general del Patrimoni de l'Estat, i actua com a secretari amb veu i vot el subdirector general de Coordinació d'Edificacions Administratives. Són vocals de l'esmentada Comissió un membre dels departaments ministerials següents, amb rang de subdirector general, designat pel seu subsecretari: Ministeri d'Economia i Hisenda, Ministeri de la Presidència, Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, Ministeri de Sanitat i Política Social i Ministeri d'Habitatge.

Article 136. *Funcions.*

1. Al ple de la Junta Coordinadora d'Edificis Administratius, que es reuneix almenys un cop l'any, li corresponen les funcions següents:

a) Emetre informe preceptiu sobre els programes i plans d'optimització de l'ús d'edificis administratius.

b) Emetre informe preceptiu sobre l'establiment d'índexs d'ocupació i criteris bàsics d'utilització dels edificis administratius del Patrimoni de l'Estat, l'aprovació dels quals competeix al Ministeri d'Economia i Hisenda.

c) Adoptar les directrius, mesures o programes necessaris per a la millor coordinació de la gestió dels edificis administratius del Patrimoni de l'Estat.

d) Estudiar i proposar les normes generals sobre les característiques funcionals dels edificis administratius i la seva utilització.

e) Emetre informe preceptiu sobre actuacions de gestió patrimonial que, perquè revesteixen especials característiques, siguin sotmeses a la seva consideració pel ministre d'Economia i Hisenda o el director general del Patrimoni de l'Estat.

2. A la Comissió Permanent, que es reuneix tantes vegades com sigui necessari, i almenys una vegada al trimestre, li correspon l'emissió d'informe preceptiu sobre les actuacions següents:

a) Adquisicions per a l'Administració General de l'Estat o els seus organismes públics.

b) Arrendaments per a l'Administració General de l'Estat o els seus organismes públics, quan per circumstàncies de termini, preu, nivell d'ocupació o similars, hagin de ser objecte d'especial anàlisi.

c) Propostes d'incorporació al patrimoni de l'Administració General de l'Estat d'immobles d'organismes públics, o informes previs a l'alienació per organismes d'edificis susceptibles d'ús administratiu, als efectes de la seva permanència en l'esmentat patrimoni i posterior destí a altres serveis de l'Administració General de l'Estat.

d) Afectacions, mutacions demaniales i adscripcions d'edificis administratius, quan estiguin interessats en el seu ús diversos departaments ministerials o organismes públics.

e) Desafectacions i desadscripcions d'edificis administratius, quan el departament o organisme que els tingui afectats o adscrits s'hi oposi.

f) Propostes de redistribució de béns immobles formulades per les subdelegacions o delegacions del Govern, com a conseqüència dels processos de transferències a les comunitats autònomes.

Per a l'exercici de les seves funcions, la Comissió Permanent pot sol·licitar la presència d'un representant del departament o organisme interessat en l'actuació subjecta a informe, així com demanar totes les dades que calgui, i pot suspendre mentrestant l'emissió de l'informe preceptiu.

CAPÍTOL II

Actuacions de coordinació

Article 137. *Verificació de projectes d'obres.*

Per a l'emissió de l'informe previst a l'article 165 de la Llei, el departament o organisme corresponent ha de remetre una memòria justificativa de les actuacions previstes i una síntesi descriptiva del projecte a la Direcció General del Patrimoni de l'Estat, a la qual correspon avaluar la seva procedència i oportunitat, i elevar a l'òrgan competent la proposta d'informe.

TÍTOL VII

Patrimoni Empresarial de l'Administració General de l'Estat

Article 138. *Principis generals.*

L'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics, com a titulars del capital social o dels fons propis de les entitats a les quals es refereix l'article 166 de la Llei del patrimoni de les administracions públiques, persegueixen en les seves actuacions els fins següents:

- a) Promoure l'eficiència i economia en la gestió de les societats o entitats.
- b) Identificar i informar els ciutadans i el mercat de les obligacions vinculades als serveis d'interès general que les lleis o altres disposicions imposin a les empreses públiques, així com dels costos associats a aquestes obligacions.
- c) No falsejar la competència, evitant distorsions al mercat derivades de l'activitat empresarial amb les especificitats aplicables a les obligacions de servei públic.
- d) Promoure la fixació d'estàndards de bones pràctiques i codis de conducta adequats a la naturalesa de cada entitat.

Article 139. *Organització.*

L'estructura organitzativa de les entitats compreses a l'article 166 de la Llei del patrimoni de les administracions públiques ha de garantir:

- a) La supervisió efectiva dels òrgans executius als quals s'hagi atribuït la gestió de l'entitat, pels òrgans col·legiats als quals correspongui directament la seva administració i representació.
- b) La responsabilitat dels òrgans d'administració, direcció i gestió sobre els resultats de les esmentades entitats, sense perjudici de la que resulti exigible d'acord amb la normativa societària aplicable.
- c) El reconeixement si s'escau dels drets dels accionistes minoritaris diferents de l'Administració General de l'Estat o els seus organismes públics, facilitant-ne l'exercici.

Article 140. *Administradors en societats mercantils estatals.*

1. La Junta General d'Accionistes ha de vetllar per compliment dels principis que recull aquest títol, i impulsar la implantació de bones pràctiques i normes de bon govern en la gestió de les societats mercantils estatals.

A aquests efectes, la Junta ha de procurar que el Consell d'Administració de la societat estigui integrat per professionals qualificats en les matèries relacionades amb el seu objecte i amb la gestió economicofinancera, i que es configuri de forma eficient, amb l'adequada distribució de tasques entre els seus integrants per al compliment de les seves funcions en atenció a l'estratègia prevista, garantint el seguiment i vigilància de la gestió de la societat.

2. La Junta General d'Accionistes ha de procurar atendre el principi de presència equilibrada d'homes i dones en la composició dels Consells d'Administració de les societats mercantils estatals.

3. La Junta General d'Accionistes ha de promoure la inclusió, almenys, d'un cinquanta per cent de consellers independents en l'òrgan d'administració de la societat.

A aquests efectes, tenen la consideració de consellers independents els administradors que no prestin serveis o que no estiguin vinculats laboralment o professionalment a la Direcció General del Patrimoni de l'Estat o a l'organisme públic que sigui accionista de la societat; a l'òrgan amb funcions reguladores sobre l'objecte de l'activitat de la societat; o al ministeri que tingui atribuïda la tutela de la societat.

Article 141. *Administradors en societats tutelades.*

En els acords d'atribució de la tutela funcional que s'adoptin sobre les societats a què es refereix l'article 166.2 de la Llei de patrimoni de les administracions públiques, s'ha de fixar la proporció de consellers que el ministre de tutela proposi, perquè els nomeni com a administradors, al ministre d'Economia i Hisenda o a l'organisme públic representat a la Junta General d'Accionistes.

Aquesta proporció no pot ser superior a un terç del nombre total de consellers que hagin de compondre el Consell d'Administració, d'acord amb el que hagi determinat la Junta General, llevat que per motius excepcionals degudament acreditats i amb l'informe favorable previ de la Direcció General del Patrimoni de l'Estat o de l'organisme públic titular de les accions, es consideri necessari elevar l'esmentada proporció, sense que en cap cas es pugui establir que el nombre de consellers que pot proposar el Ministeri de tutela sigui igual o superior al dels restants consellers.

Article 142. *Interessos econòmics generals.*

1. La protecció, impuls i defensa dels interessos econòmics generals en la gestió dels patrimonis públics de les entitats a què es refereixen els apartats a) i b) de l'article 166.1 de la Llei del patrimoni de les administracions públiques correspon al Ministeri d'Economia i Hisenda, que ha de vetllar pel compliment dels principis enunciats en els articles anteriors, i a aquest efecte li correspon l'exercici de les funcions següents:

a) Determinar el cost addicional derivat de les obligacions explícites de servei públic que s'imposen a les entitats esmentades.

b) Estimar els elements diferencials que es produeixen sobre el cost del deute, els avals i les garanties que afectin les esmentades entitats per la seva pertinença al sector públic, així com l'impacte de les especialitats reguladores que els són aplicables.

c) Estimar els rendiments que el Tresor hauria de percebre com a retribució del capital aportat a aquestes entitats, d'acord amb el que preveu l'article 166.4 de la Llei, i determinar els dividends efectius que han d'ingressar, tenint en compte les obligacions de servei públic que han de ser finançades i els avantatges reguladors i de costos del seu finançament que s'hagin estimat.

d) Proposar, en els termes que estableixen en els seus estatuts, el nomenament dels membres de l'òrgan superior de direcció d'aquestes entitats, en el qual hi ha d'haver

representat el Ministeri d'Economia i Hisenda, per donar suport a la supervisió i vigilància en la seva gestió.

e) Dictar instruccions a fi de salvaguardar els interessos econòmics generals en la gestió del patrimoni públic adscrit a l'entitat.

f) Proposar al Consell de Ministres, als ministres o als òrgans corresponents que tinguin atribuïda la competència per al nomenament de directius la substitució d'aquests quan, com a conseqüència d'informes d'auditoria o control, s'hagin posat de manifest deficiències substancials amb repercussió econòmica en la gestió de l'entitat o d'alguna de les seves àrees, o quan es constatin desviacions o incompliments de les estratègies generals fixades pel Govern.

2. Les funcions a què es refereixen els apartats a, b i c anteriors s'exerceixen prèvia comunicació a la Comissió Nacional de la Competència, als efectes oportuns.

Article 143. *Publicitat de l'activitat societària.*

Sense perjudici de la publicitat legal a través del Registre Mercantil que, si s'escau, sigui obligatòria, les societats i entitats a què es refereix l'article 166 de la Llei del patrimoni de les administracions públiques han de difondre, a través d'internet, tota la informació rellevant relativa a la seva activitat empresarial que per la seva naturalesa no tingui caràcter reservat, i en particular, els seus estatuts o normes de creació, els integrants dels seus òrgans d'administració, direcció, gestió i control, els poders i delegacions conferits per aquests, els comptes anuals, els codis de conducta o guies de bones pràctiques que hagin d'observar, i la identificació de la part de la seva activitat vinculada a serveis d'interès general.

Aquesta informació rellevant ha de ser difosa per les societats o entitats matrius en el cas de grups empresarials, amb la finalitat d'atorgar més transparència al conjunt de les seves activitats i a l'estratègia general dels grups esmentats.

Disposició addicional primera. *Publicació en butlletins oficials.*

En el procediment judicial que es tramiti per obtenir la declaració d'hereu a favor de l'Administració General de l'Estat, és gratuïta la publicació en els butlletins oficials d'edictes en els quals es convoqui a l'herència possibles familiars del causant. També és gratuïta la publicació en el butlletí oficial de la província o de la comunitat autònoma, segons escaigui, de l'anunci pel qual s'efectuï la crida a favor de les institucions que es considerin amb dret a beneficiar-se de l'herència, d'acord amb el que preveu l'article 14 d'aquest Reglament.

Disposició addicional segona. *Concentració parcel·lària.*

Per a la presa de possessió i inscripció de les finques procedents de concentracions parcel·làries en les quals s'assignin a l'Administració General de l'Estat finques de reemplaçament d'altres que no tenen titular, una vegada complert el termini de cinc anys des de la subscripció de l'acta de protocol·lització de reordenació de la propietat, previst a la Llei de reforma i desenvolupament agrari, aprovada pel Decret 118/1973, de 12 de gener, la unitat de patrimoni de la delegació d'Economia i Hisenda corresponent ha de procedir a la identificació de la finca i a la comprovació de la seva situació possessòria.

Si d'aquestes actuacions no es dedueix cap obstacle, el Delegat d'Economia i Hisenda ha d'acordar la incorporació al patrimoni de l'Administració General de l'Estat de la finca, la seva inscripció en el Registre de la Propietat i la seva incorporació al Cadastre i a l'Inventari general de béns i drets de l'Estat.

En cas contrari s'han d'eleva les actuacions a la Direcció General del Patrimoni de l'Estat, que ha de resoldre el que sigui procedent, i pot instar davant l'òrgan de la comunitat autònoma que va acordar l'assignació que escaigui a adoptar les mesures pertinents, inclosa, si s'escau, la revocació d'aquesta.

Disposició addicional tercera. *Elevació al Consell de Ministres.*

Quan, de conformitat amb la Llei, correspongui el ministre d'Economia i Hisenda la proposta formal o elevació d'un assumpte per a la seva autorització o resolució del Consell de Ministres, i en tot cas, en els casos que preveuen els articles 31 i 135 de la Llei, el departament o organisme interessat ha d'acompanyar la seva sol·licitud d'una memòria en la qual es recullin els antecedents i els motius que determinen l'actuació corresponent, i en la qual s'acrediti el compliment dels tràmits que siguin preceptius.

Disposició addicional quarta. *Adquisició de béns per organismes públics.*

Els béns i drets que adquireixin els organismes públics amb destinació a serveis del ministeri del qual depenen o al qual estan vinculats es poden inscriure en el Registre de la Propietat a favor de l'Administració General de l'Estat, sense perjudici de la seva posterior afectació de conformitat amb el que disposa el títol III de la Llei.

Disposició addicional cinquena. *Obligació de comunicar el valor comptable.*

Les actes per les quals es formalitzin els procediments de mutació de destí de béns propis d'organismes públics, adscripció, desadscripció o incorporació previstos en els articles 72.4, 74, 79 i 81 de la Llei, han d'incloure el valor comptable actualitzat del bé així com de l'amortització acumulada, de conformitat amb la certificació que expedeixi l'organisme referida al moment de la formalització de l'acta esmentada.

Disposició addicional sisena. *Béns de les universitats.*

Quan a sol·licitud d'una universitat pública es procedeixi a l'afectació de béns del Patrimoni de l'Estat de conformitat amb el que estableix l'article 80.2 de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, s'ha d'aplicar el procediment que preveuen els articles 145 i següents de la Llei i concordants del Reglament, en tot allò que li pugui ser aplicable.

Disposició addicional setena. *Edifici administratiu.*

Als efectes que assenyala l'article 155 de la Llei, tenen la consideració d'edificis administratius els destinats als serveis següents: de representació a l'exterior, docents, sanitaris, d'investigació, assistencials, d'atenció al públic, culturals, turístics, de transport, esportius, judicials, penitenciaris, de vigilància i control, comissaries i casernes.

Disposició addicional vuitena. *Taxacions de béns i drets.*

1. Les taxacions pericials i valoracions que regula l'article 114 de la Llei s'han de recollir en un informe dels serveis tècnics corresponents, que ha d'expressar els paràmetres en què es fonamenten. L'informe s'ha d'incorporar a l'expedient, i ha de determinar el contingut econòmic de l'acte o negoci jurídic corresponent.

2. Per a la taxació d'un bé o dret es pren com a valor de referència el de mercat, amb deducció, si s'escau, de les càrregues o gravàmens que l'afectin. Per al càlcul de l'esmentat valor es poden atendre les definicions i els principis recollits en la normativa estatal de sòl, llevat que escaigui recórrer a criteris diferents dels assenyalats.

Quan les característiques del bé o dret objecte de taxació n'impedeixin la valoració amb criteris de mercat, cal atènyer-se a les seves condicions especials i es poden utilitzar criteris comptables, cadastrals o altres de caràcter tributari, o els propis de la legislació urbanística o d'expropiació. A aquests efectes, la taxació pot tenir en compte la utilitat de l'immoble per al comprador o venedor, el cost alternatiu d'obtenció de prestacions equivalents, o les limitacions o costos que l'ús o disposició de l'immoble impliquen per al comprador o venedor.

Els mateixos criteris es poden utilitzar quan la taxació s'efectuï per a la seva incorporació a negocis patrimonials que no requereixin un valor actualitzat o de mercat.

3. Obtinguda la taxació del bé, i sense perjudici del que preveu l'article 114.4 de la Llei, es poden incorporar a l'informe consideracions addicionals que impliquin una variació

de l'import definitiu d'una actuació o negoci patrimonial a l'alça o a la baixa, quan concorrin circumstàncies que determinin la procedència o conveniència de la variació.

4. En els negocis patrimonials que requereixin la taxació prèvia del bé o dret objecte d'aquest, l'informe pot tenir per objecte l'aprovació de la valoració aportada per l'altra part, si aquesta respecta els criteris fixats en aquesta disposició.

5. En els expedients d'alienació per subhasta d'immobles de naturalesa rural, la taxació pot prendre com a referència el valor cadastral sense incloure el coeficient de referència al mercat, i sempre que no hagin variat les circumstàncies urbanístiques aplicables a tals béns.

Disposició addicional novena. *Subscripció de convenis per organismes públics.*

Els convenis o protocols que subscriguin els organismes públics vinculats a l'Administració General de l'Estat sobre béns que tinguin adscrits s'han de sotmetre a l'informe favorable previ del ministre d'Economia i Hisenda.

Disposició addicional desena. *Edificis d'ús compartit.*

Quan els departaments ministerials o organismes públics tinguin afectats o adscrits immobles que siguin d'ús compartit amb altres administracions públiques o amb tercers, els correspon, en virtut del deure d'administració i conservació, adoptar o subscriure els acords necessaris relatius al seu ús i manteniment.

Disposició addicional onzena. *Informació tributària i de Seguretat Social.*

Les normes d'accés a l'Inventari general de béns i drets de l'Estat previstes en el present Reglament no són aplicables a les consultes derivades del deure d'informar i col·laborar amb l'Administració Tributària i amb la Seguretat Social, d'acord amb el que assenyalen els articles 94 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i 36 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny.

Disposició addicional dotzena. *Òrgans col·legiats.*

Sense perjudici de les peculiaritats previstes en aquest Reglament, el funcionament dels òrgans col·legiats que s'hi regulen s'ha d'ajustar al que disposa el capítol II del títol II de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Disposició final única. *Títols competencials.*

1. Els articles 14 apartat 1, 49 i 53 d'aquest Reglament es dicten a l'empara de la competència atribuïda a l'Estat per l'article 149.1.8a de la Constitució en matèria de legislació civil i són d'aplicació general, sense perjudici de la conservació, modificació i desplegament dels drets civils forals o especials, allà on existeixin.

2. Els articles 46.1, 48 i 68, apartat 2, que es dicten en desplegament dels articles 36, apartat 1 i 55 de la Llei, respectivament, tenen el caràcter de normes bàsiques del règim jurídic de les administracions públiques en virtut del que disposa l'article 149.1.18a de la Constitució.

3. La resta dels articles d'aquest Reglament és aplicable en l'àmbit del règim jurídic patrimonial de l'Administració General de l'Estat i dels seus organismes públics.